

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 324 - Σάββατο, 28 Φλεβάρη 2004

0.80 ΕΥΡΩ

Στις 8 Μάρτη,
περάστε για το
λογαριασμό

Νέο σκάνδαλο τύπου
Πάχτα στο Λασίθι

σελίδα 9

Πρακτορολογίας το
ανάγνωσμα στη «δίκη του ΕΛΑ»

Αρνήθηκε να ανακαλέσει την προκλητική απόφασή
του το δικαστήριο

σελίδες 10-11

■ Εκτός τόπου και χρόνου

ΤΟ ΕΙΠΕ ο Γιωργάκης στους εργάτες των Ναυπηγείων και πολλοί νύμισαν ότι ήταν μια από τις γκάφες που διαπράττει όταν ασχολείται με θέματα στα οποία είναι παντελώς άσχετος. Αποδειχτήκε, όμως, ότι δεν ήταν γκάφα, αλλά πολιτική επιλογή του επιτελείου που σχεδίαζει και υλοποιεί την προεκλογική εκστρατεία του ΠΑΣΟΚ.

Αναφερόμαστε στην εξαγγελία για μείωση των εργατικών απυχημάτων κατά 20%, που περιλαμβάνεται στις διαφημιστικές καταχωρήσεις του ΠΑΣΟΚ. Μία εξαγγελία που προκαλεί ανατριχίλα, όταν σκέφτεται κανές το περιεχόμενό της. 11 εργάτες έχουν σκοτωθεί από την αρχή του χρόνου. Σκεφτείτε τι λέει το ΠΑΣΟΚ: θα μειώσουμε τα εργατικά απυχήματα και οι σκοτωμένοι θα είναι 9! Το ίδιο ισχύει για τους σακατεμένους.

Οι άνθρωποι είναι εκτός τόπου και χρόνου. Αντιεπωπίζουν τους εργάτες σαν σταπιστικά μεγέθη και όχι σαν ανθρώπους. Και βγαίνουν και τους λένε κατάμουτρα ότι το μόνο που μπορούν να κάνουν γι' αυτούς είναι να μειώσουν κατά 20% τους θανάτους και τις αναπτηρίες από εργατικά «απυχήματα». Τί σημαίνει αυτό για τον οικοδόμο ή για τον εργάτη της ναυπηγεσπισκευαστικής ζώνης; Ότι θα έχει 20% λιγότερες πιθανότητες να μείνει στον τόπο ή ανάπτηρος!

Αλλά και αυτή η εξαγγελία, πέρα από το προκλητικό και ανατριχιαστικό της περιεχόμενο, δεν είναι πάρα μια τζούφια προεκλογική κουβέντα. Άλλωστε, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ δεν δίνει κανένα περιγραφικό μέτρων που θα οδηγήσουν σ' αυτή τη μείωση έστω. Να πείσει, βρει αδερφέ, ότι αυτό το 20% δεν είναι μια αιθαίρετη παπάρα για προεκλογική κατανάλωση. Προφανώς, εννοούν ότι θα αυξήσουν τους ελέγχους του ΣΕΠΕ. Είναι το γνωστό παιχνίδι που παίζει εδώ και μια διετία ο Ρέπτης, βγάζοντας ανακοινώσεις για τον αριθμό των ελέγχων που έγιναν και τον αριθμό των προστίμων που επιβλήθηκαν. Η πραγματικότητα, όμως, έδειξε, ότι οι ελεγχοί είναι απλώς μια βιτρίνα για το κράτος, που δεν αλλάζει την πραγματικότητα.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Ο Κ.Ν. 60 ευρώ

● Το αποκορύφωμα της προεκλογικής γελοιότητας ●●● Internet στα ΚΑΠΗ

●●● Γιωργάκης φυσικά ο εμπνευστής

●●● Για τις συντάξεις πείνας, όχι, δεν είπε τίποτα ●●● Αυτά είναι λαϊκίστικα πράγματα, δεν ταιριάζουν στο πνεύμα της... νεωτερικότητας ●●● Ο

Ανδρουσάκης, όμως, είναι πιο ρηξικέλευθος ●●● Μπορούν τα σχολεία

τα απογεύματα να λειτουργούν επιχειρηματικά, μετατρέπομενα σε χώρους αναψυχής και Internet Cafe ●●●

Από την εκπομπή του στον «Φλας» η πρόταση, πρέπει να άφησε αγάλματα πολλούς Πασόκους ●●● Ο Πολυζωγόπουλος κατήγγειλε τις απελάσεις μεταναστών από τη δεξιά κυβέρνηση της Ολλανδίας και ζήτησε από τον Καραμανλή να πάρει δέση ●●●

Οταν βρίσκονταν σε εξέλιξη τα πογκρόμ κατά των μεταναστών στην

Ελλάδα δεν έκανε δήλωση ●●● Λογικόν, καθότι οι δικές μας απελάσεις

ήταν σοσιαλιστικές ●●● Στόχος του ΠΑΣΟΚ λένε τα παπαγαλάκια του-είναι να αλλάξει όχι την πρόδηση ψήφου αλλά την παράσταση νίκης ●●●

Κι επειδή σας δέλω πονηρούς, σκεφθείτε πώς γίνεται αυτό πρακτικά ●●●

Γράφοντας και λέγοντας ότι το ματς

είναι ντέρμπι και ότι ο νικητής θα κριθεί με πέναλτι στο 92' ●●● Τα γράφουν και τα λένε αυτά, μπας και κάποιοι κλονιστούν ως προς τη βεβαιότητά τους ότι η ΝΔ κερδίζει ●●● Και

τί όφελος θα έχουν απ' αυτό; ●●●

Υπάρχουν κάποιοι που πάνε την τελευταία στιγμή με το ρεύμα, οπότε κά-

λος, δεν υπάρχουν γκιλοτίνες σήμερα

●●● Μια μονάδα, λέει, έκουψε ο χιονιάς από το ΠΑΣΟΚ ●●● Άλλιώς,

τώρα δια ήταν πλάι-πλάι με τη ΝΔ

●●● Εντάξει, ρε παιδιά, σας ο πιστέψαμε, φταίει ο κακός σας ο καιρός

●●● Α, να μην το ξεχάσω, εκείνος ο πρωθυπουργός πού βρίσκεται; ●●●

Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση η στήλη επιλέγει τον υπουργό της, το πουλέν της ●●● Τούπη τη φορά αργήσαμε

κάπως, διότι δεν βρίσκαμε κάτι γκαγκάν ●●● Μέχρι που έπεσε στα χέρια μας το φυλλάδιο της Θάλειας Χούντα, υποψήφιας με το ΛΑΟΣ στην Α' Πειραιά ●●● Στηρίζουμε Θάλεια Χούντα, διότι είναι ξανδιά, είναι σέξι, έχει σπουδάσει μπαλέτο και πιάνο, είχε παπού Κεντρικό σταθμάρχη του ΟΣΕ και πατέρα στρατηγό που την έμαδε

«να αγαπάει την Ελλάδα μας, τη Θρησκεία μας και τον δεσμό της Οικογένειας» ●●● Στηρίζουμε Θάλεια Χούντα, διότι σπανίως βρίσκεται υπουργό

όνομα και πράμα ●●●

ΠΑΣΟΚ λένε τα παπαγαλάκια του-είναι να αλλάξει όχι την πρόδηση ψήφου

αλλά την παράσταση νίκης ●●●

Κι επειδή σας δέλω πονηρούς, σκεφθείτε πώς γίνεται αυτό πρακτικά ●●●

Γράφοντας και λέγοντας ότι το ματς

είναι ντέρμπι και ότι ο νικητής θα κριθεί με πέναλτι στο 92' ●●● Τα γράφουν και τα λένε αυτά, μπας και κάποιοι κλονιστούν ως προς τη βεβαιότητά τους ότι η ΝΔ κερδίζει ●●● Και

τί όφελος θα έχουν απ' αυτό; ●●●

Υπάρχουν κάποιοι που πάνε την τελευταία στιγμή με το ρεύμα, οπότε κά-

τι μπορεί να τοιμιπήσουν τα Πασόκια

●●● Επιμύθιον: μην πιστεύετε τις ανα-

λύσεις περί ντερμπι. Ο δάμαλος κερ-

δίζει χαλαρά ●●● Ο Γιωργάκης μό-

νον το ΠΑΣΟΚ διεκδικεί, όχι την κυ-

βέρνηση ●●● Γ' αυτό και οι προ-

παγανδιστές του μας έχουν πρήξει στο

«εγώ» ●●● Ακόμα και στα διαφημι-

στικά σποτάκια μιλάει ο ίδιος ●●●

Οι ψηφοφόροι δεν πληροφορούνται

καν ποια είναι η ομάδα με την οποία

θα κυβερνήσει, αν νικήσει ●●● Ενας

ο Λουδοβίκος κι ένας ο Γιωργάκης

●●● Εντάξει, μην το πάτε μέχρι το τέ-

κανέναν πιο έξυπνο τρόπο.

Γιατί υπάρχουν και τα γκάλοπ

και οι δύο όλοι έχουν δει πόσο

χάνει το ΠΑΣΟΚ στον άλλοτε

προνομιούχο για το ίδιο αγρο-

τικό χώρο. Η πλάκα είναι πως

στο ίδιο φύλλο της «Ελευθε-

ροτυπίας» δημοσιεύεται συ-

νέντευξη του υπουργίου του

ΠΑΣΟΚ Α. Μακρυπίδη, ο

οποίος διαπιστώνει ότι

«υπάρχει δυσαρέσκεια, και δι-

καιολογημένα, του αγροτικού

κόσμου και του κόσμου της

υπαίθρου».

◆ Διήμερη «Εθνική Προγραμ-

ματική Συνδιάσκεψη» είχε

προαναγγελεί τη ΝΔ. Τε-

λικά, όμως, την έκανε

δίωρη. Μαζεύτηκαν τα

στελέχη απ' όλη την

Ελλάδα, άκουσαν μια ομι-

λία του Καραμανλή, έσπασαν

τα χέρια τους από τα χειρο-

κροτήματα, έκλεισαν οι λαι-

μοί τους από τις ιαχές και

αποχώρησαν ευτυχισμένοι

και με τη γλυκιά προσμονή

της εξουσίας. Κατά τα άλλα,

είχαν αγανακτίσει από τον

τρόπο

■ ΠΑΣΟΚ και ΝΔ

Στην υπηρεσία της ιδιωτικής ασφάλισης

Μπορεί να έχουμε προεκλογική περίοδο και κάποια πράγματα να κρύβονται, αυτό δεν σημαίνει όμως ότι μπορούν να κρυφτούν και όλα. Στο περιθώριο του προεκλογικού ορυμαγδού γίνονται κινήσεις πραγματικής πολιτικής και αναλαμβάνονται δεσμεύσεις τις οποίες ο λαός θα πληροφορηθεί μετά τις εκλογές. Προς το παρόν τις πληροφορούνται μόνο οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, οι καπιταλιστές.

Την περασμένη εβδομάδα, λοιπόν, η Ενωση Ασφαλιστικών Εταιριών διοργάνωσε μια ημερίδα, στην οποία κλήθηκαν και τοποθετήθηκαν εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός Ανάπτυξης Α. Τσοχατζόπουλος και εκ μέρους της ΝΔ ο τομεάρχης Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφης. Το θέμα σ' αυτές τις ημερίδες είναι στάνταρ: το μέλλον της ιδιωτικής ασφάλισης και η ένταξή της στο ασφαλιστικό σύστημα.

Και οι δυο ομιλητές μίλησαν με τα πιο θερμά λόγια για την ιδιωτική ασφάλιση και την τοποθέτησαν σε θέση ισότιμη με την κοινωνική.

Ο Α. Τσοχατζόπουλος είπε ότι «ήρθε η ώρα η ιδιωτική ασφάλιση να αναλάβει το ρόλο της, συμπληρωματικά στην κοινωνική ασφάλιση του Ελληνα πολίτη». Και για να μη μείνει αμφιβολία στο τι εννοεί συμπλήρωσε με έμφαση, ότι «η κοινωνική ασφάλιση και η ιδιωτική ασφάλιση αποτελούν τμήμα της απαίτησης για το δικαίωμα του Ελληνα και του ευρωπαίου πολίτη στην ασφάλεια».

Ο Γ. Αλογοσκούφης είπε, αναφερόμενος στην κυβερνητική πολιτική της ΝΔ, ότι «κε κάθε περίπτωση πρέπει να ενθαρρύνουμε την ανάπτυξη αυτού του τρίτου πυλώνα, της ιδιωτικής ασφάλισης».

Οπως βλέπετε, τα δυο κόμματα ταυτίζονται. Βάζουν την ιδιωτική ασφάλιση δίπλα στην κοινωνική, σε ισότιμη βάση, ως πυλώνα του ασφαλιστικού συστήματος, επιβεβαιώνοντας έτσι τον πρόεδρο της Interamerican Δ. Κοντομηνά που δυο μέρες πριν την ημερίδα δήλωνε ότι μετά τις εκλογές θα δούμε πράγματα που θα τρίβουμε τα μάτια μας, όποιο κόμμα κι αν κερδίσει, και ότι το μερίδιο της ιδιωτικής ασφάλισης στο συνολικό σύστημα ασφάλισης θα αυξάνεται συνεχώς τα επόμενα χρόνια (σχετικά γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο).

Πώς μπορεί να αναβαθμιστεί η ιδιωτική ασφάλιση και να αυξηθεί το μερίδιο της στη συνολική ασφαλιστική δοπάνη; Μόνο αν υποβαθμιστεί η κοινωνική ασφάλιση και αφήνει τέτοια κενά που να καθίσταται αναγκαίος ο ρόλος της ιδιωτικής. Μπορεί τα κόμματα να κονταροχτυπούνται στα μαρμαρένια αλώνια της προεκλογικής δημαρχίας, όμως τις πραγματικές τους προθέσεις τις βλέπει κανείς όταν κάθονται στο ίδιο τραπέζι με τους καπιταλιστές.

■ Οικονομικό αδιέξοδο ενόψει

Στις 8 Μάρτη ο λογαριασμός

Εκτός από τα πρωτοσέλιδα με τις φανταχτερές εικόνες των αρχηγών και τις τεράστιες «δεσμεύσεις», υπάρχουν και οι σομόν σελίδες των εφημεριδών. Εκεί που αναλύεται η οικονομική επικαιρότητα. Είναι οι σελίδες που δεν τις διαβάζει ο περισσότερος κόσμος, είτε γιατί τις βρίσκει ακατανόητες είτε γιατί δεν τον ενδιαφέρει να πληροφορηθεί πώς πάει η πορεία των μετοχών (έχει καεί και δεν θέλει να θυμάται το κάζο του) και τί λένε τα διάφορα διευθυντικά στελέχη τραπεζών και καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Κι όμως, αυτές οι σομόν σελίδες παρουσιάζουν τις τελευταίες μέρες ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς καταπίστανται με την ανάλυση των οικονομικών προπτικών υπό το πρίσμα των προεκλογικών εξαγγελιών των αρχηγών και των δυο μεγάλων κομμάτων εξουσίας.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η νέα κυβέρνηση μπορεί να αικολουθήσει την πεποτημένη: να ξεχάσει τις προεκλογικές δεσμεύσεις της την επόμενη των εκλογών. Αυτό σε γενικές γραμμές θα γίνει, όμως δε μπορεί να εφαρμοστεί απόλυτα. Γιατί ή όποια κυβέρνηση θα ζει με την απειλή μιας νέας εκλογικής αναμέτρησης το 2005. Επομένως, οι κινήσεις της θα πρέπει να είναι προσεκτικές και ισορροπημένες και σε ό,τι αφορά τις προεκλογικές εξαγγελίες της και σε ό,τι αφορά τη διαχείριση του ελλείμματος. Κάποια ψίχουλα απ' αυτά που υποσχέθηκε θα πρέπει να δώσει, ενώ δεν μπορεί να σφίξει γερά τα λουριά της δημοσιονομικής διαχείρισης, για να μη ρισκάρει να χάσει τις ενδεχόμενες εκλογές του 2005. Επομένως, η «μεγάλη αντεπίθεση» δεν πρέπει να αναμένεται μέσα στο 2004, αλλά το δεύτερο εξάμηνο του 2005, είτε γίνουν εκλογές την άνοιξη αυτής της χρονιάς είτε αποφευχθούν με την επιλογή μιας συναινετικής λύσης για την πρεδία της Δημοκρατίας. Εξέλιξη που δεν πρέπει να αποκλειστεί, δεδομένου ότι οι παράγοντες «της αγοράς»

πιέζουν σε μια τέτοια κατεύθυνση θεωρώντας ότι ο ελληνικός καπιταλισμός δεν αντέχει τρίτη εκλογική αναμέτρηση μέσα σ' ένα χρόνο.

Από πού θα βρεθούν τα κονδύλια για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του ελλείμματος, που έτσι και αλλιώς υφίσταται και θα γίνει πιο πιεστό αν υλοποιηθεί ένα μικρό έστω μέρος από τις προεκλογικές παροχές των κομμάτων; Τα ίδια τα κόμματα δεν δίνουν καμιά σαφή απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Η ΝΔ μιλάει γενικά και αόριστα για νοικοκυρεμα και περιστολή της σπατάλης, από την οποία θα εξοικονωμηθούν 10 δισ. ευρώ. Αποφεύγει, όμως, να δώσει ένα αδρό έστω περίγραμμα των δαπανών που θα περικόψει, ενώ δηλώνει ταυτόχρονα ότι δεν θα επιβάλει κανένα νέο φόρο. Το ΠΑΣΟΚ από τη μεριά του αερολογεί με το «φέριμα ειρήνης» (μείωση αμυντικών δαπανών, λόγω βελτίωσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων) και με τον περιορισμό των δαπανών που δίνονται τώρα για τα ολυμπιακά έργα (ξεχνώντας την αποπληρωμή των δανείων που έχουν συναφθεί γ' αυτά τα έργα).

Η αερολογία και των δυο κομμάτων δεν είναι τυχαία. Στα οικονομικά τους επιπτελεία ξέρουν καλά ποια είναι η κατάσταση και ξέρουν ακόμα καλύτερα ότι μογικές συνταγές δεν υπάρχουν. Ξέρουν επίσης ότι δεν μπορούν ούτε καν βραχυπρόθεσμα να προσφύγουν στη λύση του δανείσμου, γιατί τα κοινωνικά όργανα καραδοκούν και ήδη έχουν κατα-

στήσει σαφές ότι η κοινωνική δημιουργική πειθαρχία μετατοπίζει το κέντρο βάρους της από το κριτήριο του ελλείμματος (το οποίο οι μεγάλες χώρες της ΕΕ έχουν γράψει στα παλιά τους τα παπούτσια) στο κριτήριο του χρέους, στο οποίο ο ελληνικός καπιταλισμός είναι υπό απολογία, αφού το δημόσιο χρέος του φτάνει στο 100% του ΑΕΠ έναντι στόχου 65%. Ήδη, η Κομισιόν έχει στελεχίση γραφο που διατάζει τη μείωση του χρέους στο 75% του ΑΕΠ τα αμέσως επόμενα χρόνια (μέχρι το 2008).

Πώς, λοιπόν, θα γίνει η διαχείριση ενός υπερδιογκωμένου ελλείμματος με τάσεις παραπέρα διόγκωσης; Ως προς αυτό μία λύση υπάρχει. Πρέπει να επιδιωχθεί η αύξηση των εσόδων και η μείωση των δαπανών. Ολα αυτά τα μεγάλα λόγια που αικούγονται για την παιδεία, την υγεία, την ασφάλιση, τις ευπαθείς ομάδες του πληθωρισμού θα αποδειχτούν μπαρούφες. Από το 2005 και μετά θα ζήσουμε μια περίοδο απόλυτης εξαθλίωσης του λεγόμενου «κράτους πτρόνοιας». Μια περίοδο όπου οι «χρήστες» θα κληθούν να πληρώσουν ακόμα μεγαλύτερο μέρος των «υπηρεσιών» που παίρνουν από το κράτος. Οχι μόνο από την κεντρική κυβέρνηση, αλλά και από τις νομαρχίες και τους δήμους. Για όλα αυτά, όμως, ουδείς συζητά σε μια προεκλογική περίοδο. Κι αν κανείς πάει να τα συζητήσει, φροντίζουν οι κέρβεροι των ΜΜΕ να θάψουν την απόπειρά του. Η προεκλογική περίοδος δεν πρέπει να υποψιάσει τους πελάτες-ψηφοφόρους για όσα θα ακολουθήσουν.

Το πρώτο που θα επιδιωχθεί είναι να πουληθεί ό,τι μπορεί να πουληθεί. Τα περιθώρια εδώ δεν είναι ιδιαίτερα περιορισμένα, η δημιουργική πειθαρχία θα καταβληθεί προσπάθεια να εξασφαλιστεί κυρίως μέσω της μείωσης των δαπανών. Εκείνοι, λοιπόν, που έχουμε να κάνουμε είναι να δούμε τι περιθώρια υπάρχουν σε κάθε τομέα. Το πρώτο που θα επιδιωχθεί είναι να πουληθεί ό,τι μπορεί να πουληθεί. Τα περιθώρια εδώ δεν είναι ιδιαίτερα περιορισμένα, η δημιουργική πειθαρχία θα κληθούν να πληρώσουν από το κράτος. Οχι μόνο από την κεντρική κυβέρνηση, αλλά και από τις νομαρχίες και τους δήμους. Για όλα αυτά, όμως, ουδείς συζητά σε μια προεκλογική περίοδο. Κι αν κανείς πάει να τα συζητήσει, φροντίζουν οι κέρβεροι των ΜΜΕ να θάψουν την απόπειρά του. Η προεκλογική περίοδος δεν πρέπει να υποψιάσει τους πελάτες-ψηφοφόρους για όσα θα ακολουθήσουν.

Εφτά και σήμερα μείνανε...

Την ώρα που εοείς θα παρακολουθείται στην περιβόλτη της προεκλογής θα δούμε πράγματα που θα τρίβουμε τα μάτια μας, όποιο κόμμα κι αν κερδίσει, και ότι το μερίδιο της ιδιωτικής ασφάλισης στο συνολικό σύστημα ασφάλισης θα αυξάνεται συνεχώς τα επόμενα χρόνια (σχετικά γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο). Πώς μπορεί να αναβαθμιστεί η ιδιωτική ασφάλιση και να αυξηθεί το μερίδιο της στη συνολική ασφαλιστική δοπάνη; Μόνο αν υποβαθμιστεί η κοινωνική ασφάλιση και αφήνει τέτοια κενά που να καθίσταται αναγκαίος ο ρόλος της ιδιωτικής. Μπορεί τα κόμματα

■ Αϊτή

Πολύ κοντά το τέλος του Αριστίντ

Προ των πυλών της πρωτεύουσας βρίσκονται πλέον οι αντάρτες, μετά την κατάληψη και της δεύτερης σε μέγεθος πόλης της χώρας, της Καπ Αιτιέν, αφού οι αστυνομικές δυνάμεις που υποτίθεται θα την υπερασπίζονταν (όσοι δεν το έσκασαν) πρόβαλαν ελάχιστη αντίσταση, με αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος της χώρας να βρίσκεται υπό τον έλεγχο των ανταρτών.

Πολύ πιθανό τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές ο διαβόητος πρόεδρος της Αϊτής Αριστίντ να αποτελεί παρελθόν, ύστερα από την αποτυχημένη προσπάθεια του αμερικάνου υπουργού Εξωτερικών Κόλιν Πάουελ να πείσει την αντιπολίτευση να δεχτεί ένα σχέδιο διάσωσης του Αριστίντ. Το σχέδιο Πάουελ πρόβλεπε την παραμονή του Αριστίντ στην προεδρία με περιορισμένες εξουσίες μέχρι το 2006 και το σχηματισμό νέας κυβέρνησης, στην οποία να εκπροσωπείται όλο το πολιτικό φάσμα, με πρωθυπουργό κοινής αποδοχής. Το σχέδιο έγινε ομέσως αποδεκτό από τον Αριστίντ, όμως η αντιπολίτευση το απέριρψε, θέτοντας ως αδιαπραγμάτευτο όρο την παραίτηση του Αριστίντ. Δεν θα

μπορούσε άλλωστε να κάνει διαφορετικά, τη στιγμή που οι αντάρτες προελαύνουν και είναι σε θέση να επιβάλλουν τους δίκους τους όρους. Από την πλευρά του ο Αριστίντ στηρίζεται για να κρατήσει τους αντάρτες έξω από την πρωτεύουσα σε δυνάμεις της αστυνομίας, που δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι είναι πρόθυμες να χύσουν το αίμα τους για χάρη του και μάλιστα όταν η υπόθεση θεωρείται χαμένη, και σε συμμορίες που έχουν εξοπλιστεί και χρηματοδοτούνται από τον ίδιο. Οι συμμορίες αυτές έχουν στήσει τις τελευταίες μέρες οδοφράγματα στους δρόμους που οδηγούν στην πρωτεύουσα για να σταματήσουν την πρέλαση των αντιπολίτευσης εναλλακτική λύση για να προλάβουν τα χειρότερα.

του δεν μπορεί ούτε την πρωτεύουσα να κρατήσει ούτε στην εξουσία να κρατηθεί. Γι' αυτό και κάνει απεγνωσμένες εκκλήσεις για διεθνή επέμβαση, κινδυνολογώντας και προειδοποιώντας για σφαγή χιλιάδων ανθρώπων σε περίπτωση που οι αντάρτες καταλάβουν την πρωτεύουσα. Ομως οι Αμερικάνοι τον θεωρούν καμένο χαρτί και έχουν αποκλείσει την περίπτωση στρατιωτικής επέμβασης για να τον κρατήσουν στην εξουσία. Σ' αυτή τη φάση περιορίζονται σε διαμεσολαβητικό ρόλο, στο όνομα του Οργανισμού των Αμερικάνων Κρατών και της Κοινότητας των χωρών της Καραϊβικής, αναζητώντας στις δυνάμεις της αντιπολίτευσης εναλλακτική λύση για να προλάβουν τα χειρότερα.

■ Αφγανιστάν

Αρχίζει η εαρινή επίθεση

Πανέτοιμοι να κλιμακώσουν την εαρινή επίθεση που έχει ήδη αρχίσει ανακοίνωσαν, μέσω εκπροσώπου τους, ότι είναι οι Ταλιμπάν. Οι επιθέσεις καθημερινά εναντίον Αμερικάνων και συμμορικών τους δυνάμεων σε πολλά σημεία του νότιου και ανατολικού Αφγανιστάν, αλλά και μεγαλύτερης κλίμακας στρατιωτικές επιχειρήσεις, που καταγράφονται και μεταδόνται από τοπικά και πακιστανικά έντυπα και ισλαμικά πρακτορεία, είναι πάρα πολλές. Μια από τις πιο προσφατες είναι η κατάρριψη στις 21 του Φλεβάρη ενός αμερικανικού ελικοπτέρου από πυρά ελαφρών όπλων κοντά στην Κανταχάρ, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο αυστραλός πιλότος και τρεις αικόμη από τους επιβαίνοντες. Το ελικόπτερο ανήκε στην αμερικανική κατασκευαστική εταιρία "The Louis Berger Group", στην οποία έχει ανατεθεί από την αμερικανική κυβέρνηση η κατασκευή και η επιβλεψη του αυτοκινήτοδρομού που συνδέει την Καμπούλ με την Κανταχάρ και άλλα μεγάλα έργα υποδομής στο Αφγανιστάν.

Εκπρόσωπος των Ταλιμπάν ανακοίνωσε επίσης ότι βρίσκεται υπό τον πλήρη έλεγχο τους (έλέγχουν άλλες 15 περιφέρειες του ΝΑ Αφγανιστάν) και η επαρχία Ζαμπούλ, ενώ ο κυβερνήτης της επαρχίας Πάκτικα, Γκιουλάμ Μανγκάλ, παραδέχτηκε ότι οι

Ταλιμπάν ελέγχουν 9 περιφέρειες της επαρχίας και προειδοποιούσε ότι αν οι Αμερικάνοι δεν στελούν αμέσως βοήθεια στην πολιορκημένη επαρχία, θα περάσει ολόκληρη στα χέρια των Ταλιμπάν.

Η ευθύνη όλων των επιχειρήσεων της εαρινής επιθεωσης έχει ανατεθεί από το Συμβούλιο των Ταλιμπάν στον εμπειροπόλεμο βετεράνο του πολέμου κατά των σοβιετικών στρατευμάτων Μουλά Τζαλάλ ουντίν Χαγκανί, ο οποίος έχει επίσης οριστεί ως αντικαταστάτης του ανώτατου θρησκευτικού ηγέτη των Ταλιμπάν, του Μουλά Ομάρ, σε περίπτωση που ο τελευταίος συλληφθεί ή σκοτωθεί.

Από την άλλη, οι αμερικανικές δυνάμεις και ο πακιστανικός στρατός ετοιμάζουν μεγάλης κλίμακας επιχείρηση συγκεντρώνοντας ισχυρές δυνάμεις στις ημιαυτόνομες περιοχές του δυτικού Πακιστάν, το Βαζιριστάν, που κατοικούνται από τη φυλή των Παστούν, όπου βρίσκουν καταφύγιο και προετοιμάζουν τις επιχειρήσεις τους, σύμφωνα με τους Αμερικάνους, οι Ταλιμπάν. Στην περιοχή αυτή ήδη έχουν συγκεντρωθεί 12.000 περίπου πακιστανικού στρατού και άγνωστος αριθμός Αμερικάνων, με στόχο να αναγκάσουν τους Ταλιμπάν να εγκαταλείψουν την περιοχή και να περάσουν στην άλλη πλευρά των συνόρων, στο Αφγανιστάν. Σε σχετική αντόποκριση του το "Associated

Press" (17/2) αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι ο πακιστανικός στρατός έχει καταστήσει υπεύθυνους τους φύλαρχους για ότι συμβαίνει στην περιοχή τους, τους εκβιάζει και τους απειλεί με την χρήση βίας και την καταστροφή των σπιτιών και των περιουσιακών τους στοιχείων, για να αναγκάσει να δώσουν πληροφορίες για τους ισλαμιστές μαχητές που καταφέγγουν και δρουν στην περιοχή τους.

Το γεγονός ότι οι Αμερικάνοι και ο υποτακτικός τους, ο πακιστανός πρόεδρος Περβέζ Μουσάραφ, καταφέγγουν στην ανοιχτή καταστολή, στη βία και στην τρομοκρατία εναντίον των φυλών του δυτικού Πακιστάν, διακινδυνεύοντας να πυροδοτήσουν ανεξέλεγκτες αντιδράσεις, επιβεβαιώνει την αποτυχία των μέχρι τώρα επιχειρήσεων τους εναντίον των Ταλιμπάν. Σε ιδιαίτερα δεινή θέση βρίσκεται ο Περβέζ Μουσάραφ, ο οποίος, ύστερα από την αποκάλυψη ότι κορυφαίος πακιστανός πυρηνικός επιστήμονας και στενός συνεργάτης της κυβέρνησης Μουσάραφ πουλούσε πυρηνική τεχνολογία στις χώρες που, κατά τον Μπους, αποτελούν τον "άξονα του κακού" (Βόρεια Κορέα, Ιράν κ.λπ.), είναι υποχρεωμένος να καταπίνει τις όποιες ενστάσεις του και να υποτάσσεται αδιαμφορτύρητα στις εντολές του Λευκού Οίκου.

■ Γκουαντανάμο

Απαγγέλθηκαν οι πρώτες κατηγορίες

Δυο κρατούμενοι στο κολαστήριο Γκουαντανάμο, ο Αλί Χάμιζα Αχμέντ Σουλεΐμαν αλ-Μπαλούλ από την Υεμένη και ο Ιμπραΐμ Αχμέντ Μαχμούντ αλ-Γκούι από το Σουδάν, είναι οι πρώτοι στους οποίους απαγγέλθηκαν κατηγορίες και παραπέμπονται να δικαστούν από στρατιωτικό δικαστήριο.

Το τετρασέλιδο κατηγορητήριο είναι γενικόλογο. Οι δύο κρατούμενοι κατηγορούνται για συμμετοχή στην Αλ Κάιντα, χωρίς να τους αποδίδεται συμμετοχή σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, κατηγορούνται ότι ήταν μέλη της Αλ Κάιντα, παράγοντας, μεταξύ άλλων, βιντεοταινίες που εγκωμίαζαν τις δολοφονίες Αμερικάνων και τις επιθέσεις που δέχεται η κυβέρνηση Μπους, όχι μόνο από

χων, με σκοπό να στρατολογηθούν, να εμπνευστούν και να παρακινηθούν όλα μελη της Αλ Κάιντα να συνεχίσουν τις επιθέσεις. Ο Αλ - Γκούι κατηγορείται ότι ήταν λογιστής στις οικονομικές επιχειρήσεις της Αλ Κάιντα και έκανε λαθρεμπόριο όπλων για λογαριασμό της, ότι υπέγραψε επιταγές εκ μέρους του Οσάμα Μπαν Λάντεν, αντάλλαξε χρήματα στη μαύρη αγορά και έστελνε χρήματα εκ μέρους της Αλ Κάιντα.

Αν ύστερα από δύο χρόνια ανακρίσεων στο κολαστήριο του Γκουαντανάμο και τις πιέσεις που δέχεται η κυβέρνηση Μπους, όχι μόνο από

πολλές οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά και από αμερικανικά δικαστήρια, παραπέμπει σε δίκη τους δυο πρώτους κρατούμενους, προφανώς από τους πιο επικίνδυνους κατά την κρίση της, με τέτοιες γενικόλογες κατηγορίες, που μπορούν να αποδοθούν στον καθένα και είναι σχεδόν αδύνατο να αποδειχτούν έμπρακτα, αντιλαμβάνεται κανείς ότι βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Είναι προφανές ότι οι περισσότεροι από τους 660 κολασμένους του Γκουαντανάμο είτε είναι άσχετοι, είτε δεν έχουν προκύψει σε βάρος τους στοιχεία, είτε κρατούν, παρά τα βα-

σανιστήρια, κλειστό το στόμα τους ή ακόμη κι αν κάποιοι έχουν συνεργάστε με τους Αμερικάνους δεν μπορούν να τους βοηθήσουν να στοιχειοθετήσουν συγκεκριμένες κατηγορίες σε βάρος αυτών που οι αμερικανικές αρχές θεωρούν "σκληρά καρύδια" και "πιο επικίνδυνους". Γι' αυτό άλλωστε και εκπρόσωπος του Πενταγώνου έσπευσε να διευκρινίσει ότι οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι από το στρατιωτικό δικαστήριο, θα καταδικαστούν σε ισόβια και δεν θα τους επ

■ Καραμπινάτος ρατσισμός

Οσοι πιστεύουν ότι ο ρατσισμός πρωθείται κυρίως απ' τις περιθωριακές ναζιστικές ομάδες θα πρέπει να το ξανασκεφτούν. Γιατί την κύρια δουλειά δεν την κόνουν αυτές, αλλά οι καθ' όλα "δημοκρατικές" αστικές κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών χωρών, που συναγωνίζονται μεταξύ τους για το ποια θα επιβάλει τα πιο κατασταλτικά μέτρα για τους μετανάστες. Κι όταν λέμε μετανάστες δεν εννοούμε μόνο τους "τριτοκοσμικούς" αλλά και τους "δικούς μας", αυτούς δηλαδή που από την 1η Μάη θα είναι κι επίσημα "ευρωπαίοι συμπολίτες μας". Η "ευρωπαϊκή οικογένεια" τους υποδέχεται με όλες τις αρμόδιουσες τιμές.

Επισή, ο υπουργός Εσωτερικών της Βρετανίας Ντέιβιντ Μπλάνκετ, μετά την ψήφιση του νέου αντιρομοκρατικού, προχώρησε σε νέο νόμο για τους μετανάστες εργάτες, συμπεριλαμβάνοντας και αυτούς που αναμένονται να έρθουν απ' τις 8 χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ και ξεσκίζοντας έτσι βάναυσα το παραμύθι της "ελεύθερης διακίνησης" εντός των χωρών της ΕΕ. Ας δώσουμε το λόγο στο βρετανικό "Γκάρντιαν" της περασμένης Τρίτης (24/2):

"Η απόφαση του κ. Μπλάνκετ, που πάρθηκε σε συνεννόηση με τον Τόνι Μπλέρ και τους συναδέλφους του την περασμένη βδομάδα, θα σημάνει ότι όσοι αναζητούν εργασία απ' τις 8 νεοεισερχόμενες στην ΕΕ χώρες απ' το πρώην σοβιετικό μπλοκ θα έχουν πλήρη δικαιώματα να έρθουν στη Βρετανία απ' την πρώτη του Μάη μαζί με τους τουρίστες και άλλους επισκέπτες. Ομως θα απαιτείται να συμμετάσχουν σε κάποιο σχήμα καταγραφής εργατών απ' τη στιγμή που βρουν εργασία και θα πρέπει να παρουσιάσουν αποδείξεις ότι πληρώνονται τουλάχιστον με το βασικό μισθό!!!). Οι νέοι μετανάστες εργάτες δεν θα δικαιούνται όλου του εύρους των δικαιωμάτων των Βρετανών -επιδόματα κατοικίας, βοήθημα εισοδήματος ή δημοτική κατοικία- μέχρι να αποκτήσουν διαρκή εργασία για τουλάχιστον 12 μήνες. Οσοι αποτυγχάνουν να βρουν δουλειά δεν θα δικαιούνται να ζητήσουν βοηθήματα για δύο χρόνια".

Ελάτε δηλαδή να δουλέψετε, αλλά σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας αικόμα κι εσείς που είστε μέσα στην ΕΕ! Αυτό θα πει Ευρώπη των λαών και των πολιτισμών! Ομως ο κ. Μπλάνκετ δε σταματά εδώ. Προειδοποιεί ότι αν έρθουν περισσότεροι απ' τους αναμενόμενους εργάτες, τότε το ζωνάρι θα σφίξει κι άλλο. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα, «έαν οι επίσημες προβλέψεις, ότι δεν θα είναι περισσότεροι από 13.000 το χρόνο αυτοί που θα καταφέσουν απ' τα 75 εκατομμύρια των νέων ευρωπαίων πολιτών, αποδειχθούν λαθεμένες, τότε οι επίσημοι επιφυλάσσονται του δικαιώματος να αικονίσουν τη Γαλλία, τη Γερμανία και τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες μπλοκάροντας νέες εισδόσεις μέχρι και για επτά χρόνια, εφόσον οι ευρωπαϊκοί νόμοι για τη "μετάβαση" το επιτρέπουν».

Την ίδια στιγμή, ο υπουργός καραρώνει γιατί οι αιτήσεις για άσυλο στη χώρα επέσαν κατά 41% τον περασμένο χρόνο. Αν όλα τα παραπάνω δεν είναι καραμπινάτος ρατσισμός, τότε οι έννοιες έχουν χάσει το νόημά τους.

Καζάνι που βράζει η

Με μαζικές διαδηλώσεις κατά του τείχους των Σιωνιστών υποδέχτηκαν χιλιάδες Αραβές την ακροαματική διαδικασία που ξεκίνησε τη Δευτέρα στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης γύρω απ' τη νομιμότητα του πιο ακριβοπληρωμένου έργου του Ισραηλινού κράτους. Του τείχους των 730 χιλιομέτρων, η κατασκευή του οποίου σχεδιάζεται να έχει ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του επόμενου χρόνου και θα κοστίσει γύρω στα 3.4 δισ. δολάρια. Ήδη έχουν κατασκευαστεί 180 χιλιόμετρα κόβοντας στη μέση πόλεις και χωριά και δημιουργώντας ένα γκέτο για εκατομμύρια Παλαιστίνιους. Ενα γκέτο που ο Σαρόν και το επιτελείο του δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα να αναγνωρίσουν μετέπειτα ως "κράτος", αφού προσαρτήσουν κάμπουσους εποικισμούς της Δυτικής Οχθης στο κράτος τους.

Οι διαδηλώσεις δεν περιορίστηκαν μόνο μέσα στα παλαιστινιακά εδάφη (Ραμάλα, Τουλκάρμ, Ναμπλούς, Τζενίν, Χεβρώνα, Γάζα και πολλά χωριά όπου βρίσκεται σε εξελίξη η κατασκευή του τείχους), όπου αντιμετωπίστηκαν με ιδιαίτερη αγριότητα απ' το σιωνιστικό στρατό (με σφαίρες, γκλοπτς και δακρυγόνα), αλλά επεκτάθηκαν και σε πολλές αραβικές πόλεις και κράτη, από το Κάιρο και τη Δαμασκό μέχρι τη Βηρυτό και από την Ιορδανία μέχρι το Μπαχρέιν.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι γνωστή η από-

φαση του δικαστηρίου. Οποια και να 'ναι, όμως, δεν είναι δεσμευτικού χαρακτήρα και οι όποιες ελπίδες για ν' ανοίξει ο δρόμος σε επιβολή διεθνών κυρώσεων στο Ισραήλ μάλλον θ' αποδειχτούν φρούδες. Γιατί καμία απ' τις ισχυρές δυνάμεις του πλανήτη δε φαίνεται διατεθειμένη να προβεί στην παραμικρή κίνηση για να ζο-

τών στα χωριά Μπέρι Σουρίκ και Ραμ Αλάχ την Τρίτη και την Τετάρτη, με αποτέλεσμα εκατοντάδες τραυματίες. Θα κοίταζαν να το παιξουν περισσότερο "διαλλακτικοί" και "θύματα" των βομβιστικών επιθέσεων αυτοκτονίας.

Η "διεθνής κοινότητα" "ανατρίχιασε" με την πρόσφατη επίθεση αυτοκτονίας στην Ιερουσαλήμ (την περασμένη Κυριακή) με αποτέλεσμα 7 νεκρούς

και πάνω από 62 τραυματίες, ενώ δεν έχουσε ούτε ένα κροκοδελιο δάκρυ για τις συγκρούσεις που ακολούθησαν στα παλαιστινιακά εδάφη. Ο μόνος που θα αναγκάσει τους Σιωνιστές να μαζευτούν είναι ο Παλαιστινιακός λαός που συνεχίζει να αντιστέκεται και θα αντιστέκεται μέχρι να δικαιωθεί. Τότε θα ακολουθήσουν και οι "ευαίσθητοι" πολιτικάντηδες των δυτικών "δημοκρατιών", όταν θα δουν ότι το σιωνιστικό κράτος αρχίζει να γκρεμίζεται.

■ Γυρίζουν την πλάτη

Οι εικολέγες στο Ιράν μπορεί να τελείωσαν με τη σφραγίδα -κι αναμενόμενη μετά από τον αποκλεισμό 2500 υπουργών των "μεταρρυθμιστών" - νίκη των "συντηρητικών", που κατέλαβαν 156 απ' τις 290 θεσιες του κοινοβουλίου, σε αντίθεση με τους "μεταρρυθμιστές", που έπεσαν στις 40 (απ' τις 190 που είχαν κερδίσει στις προηγούμενες εκλογές), όμως ο πραγματικός νικητής ήταν η ΑΠΟΧΗ. Σημειώνονται ποσοστό ρεκόρ των τελευταίων δύο δεκαετιών, η αποχή ξεπέρασε το 50%, σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών (και το 60% σύμφωνα με αντιπολιτευόμενους και ανταποκριτές) σε όλη την χώρα, ενώ στην Τεχεράνη ήταν πολύ μεγαλύτερη (της τάξης του 70%).

Ο ταξιδιώτης που διαχωρίστηκε στην "συντηρητικών" - "μεταρρυθμιστών" στο Ιράν κατέρρευσε. Αν και η αποχή ήσως να ήταν μικρότερη αν δεν είχε προηγηθεί ο αποκλεισμός των 2500 υπουργών, δεν πιστεύουμε ότι θα άλλαζε και πολύ το αδιαφοριστήτο γεγονός ότι ο λαός γύρισε την πλάτη σε όλους, "μεταρρυθμιστές" και "συντηρητικούς". Κι αυτό γιατί τα τεράστια λαϊκά προβλήματα δεν τα είλουσε κανένας, ούτε το "μεταρρυθμιστή" Χαταμί, που μέχρι πρότινος είχε την πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο, ούτε το "συντηρητικού" μουλάδες. Αρκεί να θυμηθούμε πόσο αδιάφορα αντιμετωπίσαν και οι δύο τις απεργίες των χιλιάδων εργατών στο βόρειο Ιράν τον περασμένο Μάρτιο, που παρέμεναν για πάνω από 27 μήνες απλήρωτοι. Πρόβλημα που αντιμετωπίζουν περί-

Εξακολουθεί να παραμένει «θερμό» το μέτωπο του

Χωρίς προτάσεις και αποκλείοντας κατηγορηματικά τη δυνατότητα γενικών εκλογών μέχρι το 2005 αποχώρησε η αντιπροσωπεία του ΟΗΕ από το Ιράκ. Παρά τις περί του αντιθέτου πληροφορίες, που διέρρευσαν την προηγούμενη βδομάδα, ή έκθεση του ΟΗΕ που δημοσιεύτηκε τη Δευτέρα δεν παρουσίασε τελικά κανένα καινούργιο σχέδιο για τη "μετάβαση εξουσίας" κι ο Ανάν απέκλεισε την επιστροφή των υπαλλήλων του Οργανισμού στη χώρα, μέχρι να βελτιωθεί η ασφάλεια και η σταθερότητα στη χώρα. Για την ακριβεία, έπρεπε να πουν ότι έχουν γίνει κόσκινο απ' τους αντάρτες, αλλά τέτοια πράγματα ποτέ δε λέγονται δημόσια.

Τη στιγμή της επίσκεψης του Ράμσφελντ, μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα βορειότερα, ένα αυτοκίνητο γεμάτο με εκρηκτικά ανατινάσσονταν με τον οδηγό του έξω από αστυνομικό τμήμα του Κιρκούκ, επαληθεύοντας τις "ανησυχίες" των Αμερικανών. Αποτέλεσμα: 13 νεκροί και 50 τραυματίες. Είχε προηγηθεί επιτυχημένο σαμποτάζ στον πετρελαιογάρο Κιρκούκ-Βαγδάτης-Βασόρας, 110 χιλιόμετρα νότια της Βαγδάτης, κοντά στην Καρμπάλα, μια μέρα πριν. Η σφραγίδη έκρηξη και οι μαύρες φλόγες που φαίνονταν από χιλιόμετρα μακριά ήταν το αποτέλεσμα της πρώτης επίθεσης τέτοιου ειδους στο Νότο της χώρας. Την

επομένη της επίσκεψης Ράμσφελντ, αντάρτες δολοφονούσαν τον αναπληρωτή διευθυντή της αστυνομίας της Μοσούλης και άλλους τρεις Ιρακινούς υπαλλήλους των Αμερικανών -δύο μεταφραστές κι ένα τεχνικό υπολογιστών- σε δύο ξεχωριστές επιθέσεις. Την δια στιγμή, μια αντιστασιακή ομάδα, ονόματι Ταξιαρχίες των Μουτζαχεντίν του Ιράκ

Διαχωριστική γραμμή

Πολύ παραμύθι, ρε παιδί μου, (και) σ' αυτές τις εκλογές. Περισσότερο από άλλες φορές, διότι τούτη τη φορά έχουμε την ιδιομορφία τα δυο μεγάλα κόμματα να μην έχουν καμιά διαφορά στην οικονομική και κοινωνική πολιτική τους.

Ομως, τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Οποιος, λοιπόν, συμφωνεί μ' αυτό, δεν έχει παρά να ανατρέξει στην πιο βαθιά διαχωριστική γραμμή που χωρίζει την κοινωνία μας και να προσπαθήσει να τοποθετήσει τα κόμματα ένθεν και ένθεν αυτής της γραμμής.

Ποια είναι αυτή η διαχωριστική γραμμή; Οχι βέβαια οι ανούσιες φλυαρίες περί συντήρησης και προόδου, αλλά η γραμμή που χωρίζει τους εκμεταλλευτές από τη μια και τους εκμεταλλευόμενους από την άλλη. Την κεφαλαιοκρατία από τη μια και τα εργαζόμενα στρώματα από την άλλη. Καπιταλισμός λέγεται το σύστημα που ζούμε, μην το ξεχνάμε.

Η αστική πολιτική, βέβαια, διακρίνεται ότι στέκεται υπεράνω τάξεων. Είναι και με το κεφάλαιο και με την εργατική τάξη. Και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με τη φτωχή αγροτιά. Πώς γίνεται αυτό το πράγμα; Στο θαυμαστό κόσμο της πολιτικής απάπτως όλα γίνονται. Ο Μαυρογιαλουρισμός έχει σήμερα βελτιωθεί πάρα πολύ. Δεν είναι σαν εκείνο τον γραφικό παλαιοκομματισμό που έταζε και γεφύρια και ποτάμια εκεί που δεν υπήρχαν. Σήμερα τα ταξίματα έχουν εκμοντερνιστεί. Σήμερα έχει από Ιντερνετ στα ΚΑΠΗ μέχρι επιμορφώσεις για τους ανέργους.

Για τη διαχωριστική γραμμή, όμως, δε λένε τίποτα. Κι εκείνοι που ψελλίζουν κάποια λόγια, οι «μικροί» του κοινοβουλευτικού και εξωκοινοβουλευτικού θιάσου, φροντίζουν όσο γίνεται να θολώσουν το τοπίο και ν' αφίσουν έξω από την προβληματική των εκλογών ένα άλλο κρίσιμο ερώτημα: Τί θα αλλάξει μετά την 7η Μαρτίου, αν μπουν όλοι τους στη Βουλή, αν πάρουν περισσότερες ψήφους, αν βγάλουν περισσότερους βουλευτές; Πόσο κατάφεραν όλες αυτές τις δεκαετίες που κάνουν την ίδια δουλειά και σαλπίζουν τα ίδια προεκλογικά εμβατήρια να αλλάξουν τη «μοίρα» του εργαζόμενου λαού, να βελτιώσουν την κατάστασή του; Πόσο κοντά έφεραν αυτό το λαό στο μεγάλο στόχο της κοινωνικής του απελευθέρωσης; Και γιατί αυτό το στόχο τον ξεχνούν εντελώς στις προεκλογικές περιόδους και τρέχουν να μαζέψουν ψήφους με «ρεαλιστικά αιτήματα» και «θετικές προτάσεις», από τις οποίες δε λείπει η κεντρική «πρόταση εξουσίας»; Μια πρόταση που μιλάει για μια ειρηνική μετεξέλιξη του καπιταλισμού σε μια εκμεταλλευτικό σύστημα.

Αν πρέπει να κάνουμε κάτι σ' αυτές τις εκλογές αυτό είναι να μεταφέρουμε στο πολιτικό επίπεδο τη διαχωριστική γραμμή που υπάρχει σε κοινωνικό επίπεδο. Να καταδείξουμε τα ταξικά σύνορα και να αναδείξουμε τις δυνάμεις που κατοικεδρεύουν στη σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού. Τις δυνάμεις της δουλειάς και της εκμετάλλευσης, τις δυνάμεις της αντίστασης, τις δυνάμεις της σύγκρουσης και της ανατροπής, τις δυνάμεις που δεν έχουν να χάσουν τίποτ' άλλο εκτός από τις αλυσίδες τους.

■ Αδειανό πουκάμισο

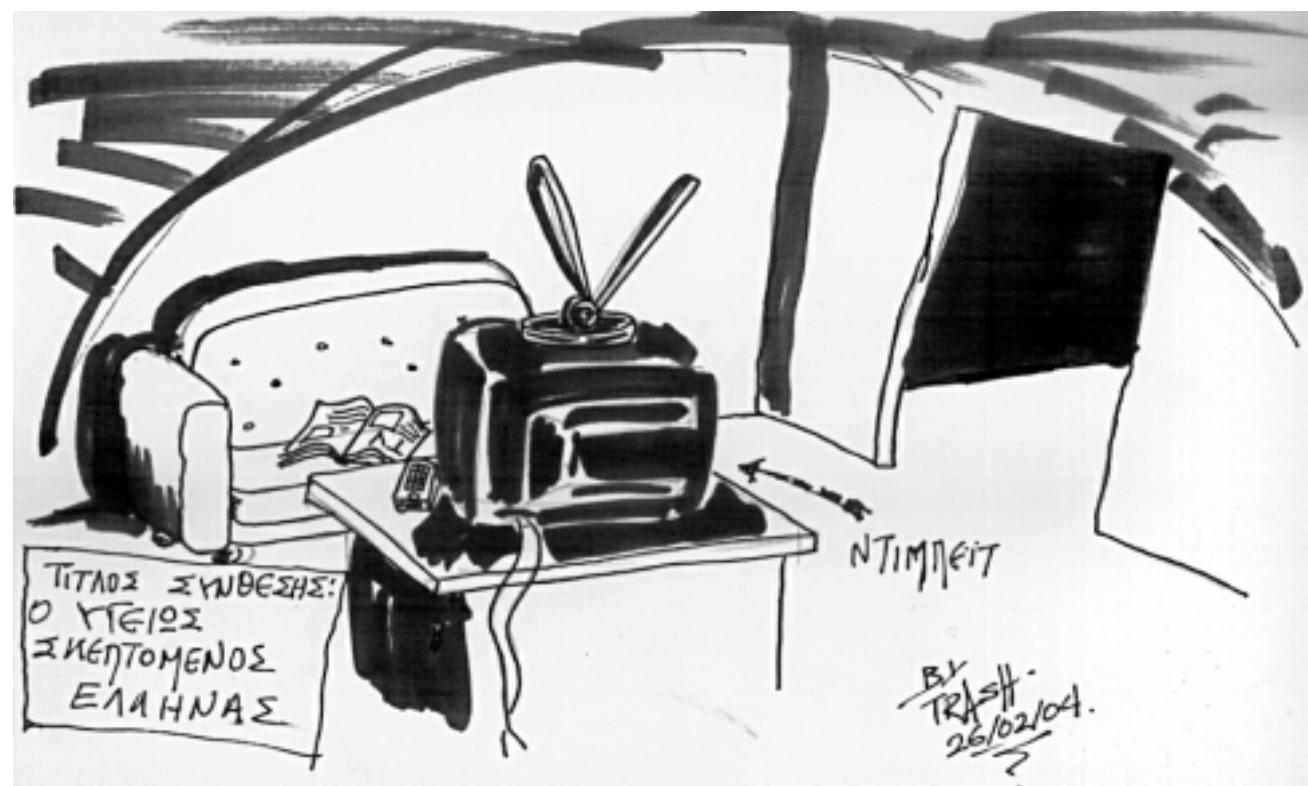
«Πολιτική αλλαγή» ο Κωστίκας, «Άλλαγή με ασφάλεια» ο Γιωργίκας. Κι άντε εσύ δύσμοιρε ψηφοφόρο να καταλάβεις τί στο διάδολο είναι αυτή η αλλαγή. Το 1981 τουλάχιστον είχε περιεχόμενο η «αλλαγή» του ΠΑΣΟΚ. Ως το πρώτο στάδιο για το σοσιαλισμό παρουσιάζοταν. Τόσο που να την πάρει ως σλόγκαν και ο Περισσός και να φτιάξει το δικό του πρώτο στάδιο: «πραγματική αλλαγή». Σήμερα όμως; Τί περιεχόμενο μπορεί να έχει; Και καλά, στην προπαγάνδα της ΝΔ μπορούμε κάτι να καταλάβουμε: «πολιτική αλλαγή» σημαίνει να φύγει το ΠΑΣΟΚ που κυβερνάει τόσα χρόνια και να έρθουμε εμείς να κυβερνήσουμε καλύτερα, ακολουθώντας την ίδια πολιτική. Στην προπαγάνδα του ΠΑΣΟΚ, όμως, τί σημαίνει «αλλαγή με ασφάλεια»; Ποιος δ' αλλάξει; Το ΠΑΣΟΚ με το ΠΑΣΟΚ; Παραέχουν δράσος οι Πασόκοι προπαγανδιστές.

■ Μηχανισμοί

Είπε ο Γιωργάκης αναφερόμενος στον τρόπο εκλογής του: «Αυτή είναι μια δεσμοδετημένη πλέον διαδικασία που δα ισχύει για κάθε εκλογή προέδρου του ΠΑΣΟΚ στο μέλλον. Και σημαίνει ότι κανείς δεν μπορεί να «ελέγξει» το κόμμα βασιζόμενος σε προσωπικούς μηχανισμούς και στρατηγικές» (συνέντευξη στην «Αντιτρομοκρατία», ουδείς πρόκειται να τα πληροφορηθεί. Θυμηθείτε μόνο πώς έστησαν την υπόθεση Ριανκούρ για να μοιραστούν άγνωστο πόσα εκατομμύρια δραχμές).

■ Πάντα Ακης

Ο Ακης είναι πάντα Ακης. Εχει προσωπικό στιλ, πώς να το κάνουμε. Τον ρωτάνε, λοιπόν, να πει τη γνώμη του για τον Καραμανή και απαντά: «Έναι ο κλασικός νεοφιλελύδερος πολιτικός, γνήσιος εκπρόσωπος της νεοφιλελύδερης παράταξης. Η οποία στηρίζει αποκλειστικά την οικονομία της αγοράς, με τις ανισότητες και τις αδι-

δυασμό κομματικών και εξωκομματικών μηχανισμών. Ενώ ο Γιωργάκης είναι κυριολεκτικά «παιδί του σωλήνα».

■ Φανερά και κρυφά

Λεφτά και παράσημα δα μοιραστούν 517 μπάσοι που «συνέβαλαν στην εξάρδημωση της 17Ν». Η γκάμα ξεκινά από τον αστυφύλακα των Λειψών και φτάνει στον Νασιάκο. Όλοι αυτοί δα μοιραστούν 1,2 εκατ. ευρώ, που δα επιμεριστούν σε μπόνους από ένα μέχρι τέσσερις μισθούς. Εννοείται ότι αυτά είναι τα φανερά.

Γιατί τα κρυφά, τα αφανή κονδύλια που εδώ και δεκαετίες μοιράζονται μεταξύ τους οι υπεύθυνοι της «αντιτρομοκρατίας», ουδείς πρόκειται να τα πληροφορηθεί. Θυμηθείτε μόνο πώς έστησαν την υπόθεση Ριανκούρ για να μοιραστούν άγνωστο πόσα εκατομμύρια δραχμές. Κίες που αυτή δημιουργεί. Βλέπουμε επίσης ότι η ΝΔ για να μπορέσει να σταδεί απέναντι σε ένα προοδευτικό, σοσιαλιστικό, κοινωνικό ΠΑΣΟΚ αντέγραψε τον όρο της "κοινωνικής οικονομίας της αγοράς" και μιλάει για κοινωνική συνοχή, αλληλεγγύη κτλ.» («Βήμα», 22.2.04). Κανονικά, ο δημοσιογράφος δα έπρεπε αμέσως να τον ρωτήσει: Αν είναι έτσι, πώς εξηγείται το γεγονός ότι ο Καραμανής έδιωξε τους ακραίφεντες και δεδηλωμένους νεοφιλελύδερους Μάνο και Ανδρια-

■ Τα Φεύγοντα τα λόγια τα μεγάλα

Μέχρι τώρα, ακούγαμε από όλους τους προπαγανδιστές του «ευρωπαϊσμού», ότι η στρατηγική της Λισαβόνας είναι μια στρατηγική για την ευημερία των εργαζόμενων, που στηρίζεται στην εξαφάνιση της ανεργίας από το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οσοι υποστηρίζαμε ότι αυτή η στρατηγική είναι μια νεοφιλελύδερη στρατηγική που στηρίζεται στην καθιέρωση της απόλυτης «ευελιξίας» στην αγορά εργασίας κατηγορούματων ως κινδυνολόγοι και διαστρεβλωτές. Ήρθε, όμως, ο καιρός για να φανεί ποιοι ήταν οι φεύγετες.

Συναντήθηκαν στο Βερολίνο οι Σέρντερ, Σιράκ και Μπλερ και μεταξύ των άλλων συναποφάσισαν μέτρα για την επιτάχυνση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Αμέσως κατηγορήθηκαν από πολλούς οπαδούς του «ευρωπαϊκού μοντέλου καπιταλισμού», ότι προσπαθούν να προωθήσουν το «αγγλοαμερικανικό μοντέλο καπιταλισμού». Εγραψε ένας από αυτούς τους αναλυτές: «Η Ευρώπη φαίνεται πρόδυμη να προδώσει τον εαυτό της. Να ισοδειτήσει τον άτεγκτο αγγλοασαζονικό νεοφιλελύδερη σμό, αντί να επιδιώξει με μεταρρυθμίσεις να διασώσει τον, με ανθρώπινο πρόσωπο, ευρωπαϊκό καπιταλισμό» (Μιχάλης Μορώνης, «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 22.2.04).

Τί χρείαν άλλων μαρτύρων έχομεν; Θιασώτες του «ευρωπαϊσμού» παραδέχονται τώρα ότι η στρατηγική της Λισαβόνας ταυτίζεται με τον αγγλοασαζονικό άγριο νεοφιλελύδερισμό.

νόπουλο, τους οποίους έσπευσε να περιμαζέψει το ΠΑΣΟΚ; Ο δημοσιογράφος (Λάλας) δεν τον ρώτησε, γιατί είναι κι αυτός στο κόλπο. Τί φαντάζεται, όμως, ο Ακης, ότι ο ψηφοφόρος δεν είναι σε δέση να βάλει αυτό το ερώτημα και να δώσει μόνος του την απάντηση;

■ «Λαγοί»

«Εδώ και μήνες, εγώ, ο Γιώργος και ο Μίμης συζητάμε για την αναγκαιότητα μιας πολιτικής υπέρβασης. Μετά τις εκλογές πρέπει να σχηματιστεί ένα νέο πολιτικό μόρφωμα με τις σύγχρονες πολιτικές δυνάμεις της χώρας, μέρος του οποίου θα είναι το ΠΑΣΟΚ ή, μάλλον, εκείνο το ΠΑΣΟΚ που θα έχει πετάξει τα αναχρονιστικά βαρίδια του παρελθόντος». Τάδε έφη Α. Ανδριανόπουλος στη NET, στην εκπομπή του Τσίμα. Και ο Πασόκοι πήραν το μήνυμα. Το πήρε κι ο Γιωργάκης, γι' αυτό και σε κάθε συνέντευξή του φροντίζει να δηλώνει πως δεν δ' αλλάζει ούτε το όνομα ούτε το σύμβολο του ΠΑΣΟΚ. Το ερώτημα είναι γιατί δε συμμαζεύει τον Ανδριανόπουλο. Επειδή δεν μπορεί; Μάλλον όχι. Διότι ο Ανδριανόπουλος με τον Ανδρουλάκη λειτουργούν σαν «λαγοί» σε μια κούρσα που θα αρχίσει μετά τις εκλογές. Άλλωστε, το ζήτημα δεν είναι αν ο Γιωργάκης καθησυχάζει τους Πασόκους περί μη αλλαγής ονόματος και συμβόλων, αλλά αν όντως εδώ και μήνες έκανε τέτοια σχεδιάσματα με τους Ανδρουλάκη και Ανδριανόπουλο.

■ Την πάπια

Πέρασε ήδη μια βδομάδα από τότε που ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας Ν. Γκαργκάνας ανακοίνωσε τα στοιχεία της τράπεζας για την πορεία του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού το 2003 και οι καθ' ύλην αρμόδιοι της κυβέρνησης, ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Ν. Χριστοδουλάκης και ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης εξακολουθούν να κάνουν την πάπια. Ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Ούτε επιβεβαίωσαν ούτε διέψευσαν τον Γκαργκάνα. Επί της ουσίας, βέβαια, αυτή η σιωπή σημαίνει επιβεβαίωση. Απλά δεν το κάνουν ζήτημα, γιατί δεν τους συμφέρει. Τί να πουν; Οτι από το Σεπτέμβρη και δω παραμυθίζουν τον ελληνικό λαό με τα περί «ισχυρής Ελλάδας» και τις υποσχέσεις για «χάρτες σύγκλισης» και τα συναφή; Το δέμα, όμως, δεν εγείρει ούτε η ΝΔ, για τους δικούς της λόγους. Γιατί αν μιλήσει για το διπλασιασμό των ελλειμμάτων, δια ερωτηθεί από πού θα αντλήσει πόρους για τις υποσχέσεις που μοιράζει αφειδώς από τα προεκλογικά μπαλκόνια. Προτιμά, λοιπόν, να αφήσει ήσυχο το ΠΑΣΟΚ σ' αυτό το δέμα, παρά ν' αφήσει περιδώρια να αμφισβητηθεί η ειλικρίνεια των δικών της προεκλογικών υποσχέσεων.

■ Δικαιολογίες

Σύμφωνα με τους προπαγανδιστές που πλασάρουν τη γραμμή Γιωργάκη, ο χιονιάς έκανε μεγάλη ζημιά στον ηγέτη της «δημοκρατικής παράταξης». Σύμφωνα με τα σχέδια του επιτελείου του, έπρεπε να είχαν κατεβάσει στις δύο μονάδες τη διαφορά με τη ΝΔ δυο βδομάδες πριν τις εκλογές, ώστε με ένα δυνατό φίνις να καλύψουν αυτή τη διαφορά και να κόψουν πρώτοι το νήμα με διαφορά στήθους. Όμως ο χιονιάς και η εικόνα που δόθηκε στον ελληνικό λαό για την αδράνεια του κρατικού μηχανισμού κόστισαν στο ΠΑΣΟΚ μία μονάδα και έτσι η διαφορά αντί για 2 διαμορφώθηκε στις 3 μονάδες. Μπορούν βέβαια και τώρα να την καλύψουν -λένε- αλλά δα δυσκολευτούν πάρα πολύ.

Ξέρετε τί μας δυμίζει αυτό; Δικαιολογία για την επερχόμενη ήτα: Ο Γιωργάκης μπορούσε να νικήσει, αλλά συγκυριακοί παράγοντες δεν το επέτρεψαν. Φταίνε τα βαρίδια που κληροδότησε ο Σημίτης στο νέο αρχηγό. Μετά τις εκλογές, όμως, όλα αυτά δεν είναι ψιλά γράμματα για τους βαρόνους του ΠΑΣΟΚ, που θα διεκδικήσουν το μερίδιό τους στην κομματική έξουσία και δεν θα αναγνωρίσουν στον Γιωργάκη δικαιώματα απόλυτου μονάρχη.

■ Μην τσιμπάτε

Θα ολοκληρωθεί ή όχι η στέγη Καλατράβα; Θα κάνουμε αξιοπρεπής αγώνες ή θα γίνουμε διεθνώς ρεζίλι; Ιδού τα διλήμματα που προσπαθούν να μας μεταφέρουν όσο πλησιάζουμε προς τη μέρα των Αγώνων. Μην τσιμπάτε παιδιά. Μια χαρά δια γίνουν οι αγώνες, με ή χωρίς στέγη Καλατράβα. Γιατί οι αγώνες δεν είναι του ελληνικού κράτους, αλλά της ΔΟΕ ΑΕ. Οι μπίζνεσμεν του αδηλητισμού τα έχουν όλα ρυθμισμένα μια χαρά. Τα διλήμματα μπαίνουν σε μας για να δεχτούμε το όργιο των υπερβάσεων, το μεγάλο φαγοπότι που θα ξεπεράσει σε κόστος κάθε φαντασία.

Mετά την «Ευρώπη αλά καρτ» η Ευρωπανδή απέκτησε και «συνόδους κορυφής αλά καρτ». Η σύνοδος των Σρέντερ, Σιράκ και Μπλερ στο Βερολίνο τάραξε τα λιμνάζοντα νερά του ευρωπαϊκού τελματού λίγο χρόνο πριν τη μεγάλη διεύρυνση και επιβεβαίωσε τους «ευρωσκεπτικούς» που εδώ και καιρό κάνουν λόγο για οπισθοχώρηση προς μια «Ευρώπη ενιαία αγορά». Επιβεβαίωσε, φυσικά, και τους μαρξιστές που εδώ και χρόνια έχουν ανοιχτό μέτωπο με τους μαρξιζόντες και υποστηρίζουν ότι στις συνθήκες του μονοπωλιακού καπιταλισμού δεν μπορεί να υπάρξουν σταθερά διεθνικά καπιταλιστικά μορφώματα, αλλά μόνο συμμαχίες επί τη βάσει των συγκυριακών στοχεύσεων των βασικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Ο μονοπωλιακός καπιταλισμός, ο ιμπεριαλισμός, θα εξακολουθήσει να έχει σαν βάση ανάπτυξης του το εθνικό (ιμπεριαλιστικό) τα εγχειρήματα της ΟΝΕ και του ευρώ και

σμό αντιπροέδρου της Κομισιόν με δικτατορικές αρμοδιότητες στα θέματα οικονομικής πολιτικής, ο οποίος θα προεδρεύει των επιτρόπων που είναι αρμόδιοι για τα θέματα της εσωτερικής αγοράς, της βιομηχανίας, του εμπορίου και του περιβάλλοντος. Κι αυτό ενώ ακόμα δεν υπάρχει καμιά ένδειξη για κατάληξη σε συμφωνία επί του νέου ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Δικαίως, λοιπόν, ακούγονται φωνές για δημιουργία Διευθυντήριου. Φωνές που ακούστηκαν κυρίως από την Ιταλία, η οποία άγονήθηκε τελείως μολονότι ασκεί την πρεδική αυτό το εξάμηνο και από πέντε άλλες χώρες της ΕΕ (Ολλανδία, Ισπανία, Πολωνία, Πορτογαλία, Εσθονία). Οι ηγέτες των έξι αυτών χωρών δημοσιοποίησαν κοινή δήλωσή τους, με την οποία ζητούν ισότητα μεταχείρισης στο εσωτερικό της ΕΕ και ίση αντιμετώπιση όλων των εταίρων ένοπλων κανόνων που αφορούν τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς και του κοινού νομίσματος (αναφέρονται προφανώς στην απιμωρησία της Γαλλίας και της Γερμανίας που παραβιάζουν συστηματικά το Σύμφωνο Σταθερότητας). Η επιστολή έγινε μάλλον ειρωνικά δεκτή από το Βερολίνο, το Παρίσι και το Λονδίνο, που απάντησαν ότι οι ηγέτες τους μπορούν να

πήγαν σε τρίγωνο εκφράζει και την αλλαγή στρατηγικής της Γαλλίας και της Γερμανίας για την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Ευθυγραμμίζονται ουσιαστικά με την παλιά βρετανική στρατηγική (την οποία είχε διαμορφώσει η Θάτσερ σε σύγκρουση με τους Κολομβίτερα) για την Ευρώπη-ενιαία αγορά. Η στρατηγική της Ευρωπανδής απέτυχε και ενόψει τη νέας διεύρυνσης ο γαλλογερμανικός άξονας συμμαχεί με τη Βρετανία για να επιστρέψει ουσιαστικά στη στρατηγική της προ-ONE περιόδου.

Την 1η Μάρτη θα ζήσουμε τα πανηγύρια της διεύρυνσης. Οι κήρυκες του «ευρωπαϊσμού» θα βγουν στην αγορά και θα μας φλομάσουν με τις μπαρούφες τους. Ας έχουμε υπόψη, ότι πίσω από τις ενωτικές φρέστες θα επιχειρηθεί να κρυφτεί η πιο βαθιά ίσως κρίση που έχει αντιμετωπίσει στην ιστορία της Ευρωπανδή. Κρίση ταυτότητας, κρίση προ-

Τάσεις αποσυσπέρωσης στην Ευρωπανδή

μένοντας πιστός στη στρατηγική συμμαχία του με τον βορειοευρεικόνικο ιμπεριαλισμό. Στο Βερολίνο οι δύο έγιναν τρεις και ο άξονας μετατράπηκε σε τρίγωνο. Οφείλεται αυτό μόνο στην προσπάθεια των Μπλερ, Σιράκ και Σρέντερ να αντιμετωπίσουν τα εσωτερικά τους προβλήματα, όπως υποστηρίζεται από μερίδια αναλυτών, ή πρόκειται στην αντίτοπη στάση της διεύρυνσης διεργασίες που θα επηρέασουν το μέλλον της Ευρωπανδής, η οποία εξακολουθεί να είναι ένα φαντασιακό μόρφωμα (σαν την αριστοφανική Νεφελοκοκυγία);

Είναι γνωστό ότι και οι τρεις πολιτικοί ήγετες αντιμετωπίζουν σοβαρά εσωτερικά προβλήματα. Ο Μπλερ είναι οι γέρφυρα για να αποκατασταθούν οι σχέσεις των Γαλλογερμανών με την Ουάσιγκτον, που έχουν διαταραχθεί επικίνδυνα μετά το πόλεμο στο Ιράκ. Μια βδομάδα πριν τη σύνοδο του Βερολίνου οι «τρεις μεγάλοι» είχαν αποφασίσει τη δημιουργία ευρωπαϊκής δύναμης τοποθετώντας την επέμβασή της στην ιστορία της Λισαβόνας. Δηλαδή, του πιο δημιουργικού οικονομικού και κοινωνικού νεοφιλελευθερισμού. Το επισημαίνουμε αυτό, γιατί θα καταβληθεί προσπάθεια από τους «αριστερούς ευρωπαϊστές» να συρθούν πίσω τους οι εργαζόμενοι και να μετατραπούν οι δικές τους ιδεοληψίες σε ιδεοληψίες των εργαζόμενων. Ομως, μια στρατηγική προς όφελος των εργαζόμενων δεν μπορεί παρά να είναι αντικαπιταλιστική και μια τέτοια στρατηγική είναι ευθέως αντίθετη με κάθε στρατηγική του κεφαλαίου στην Ευρώπη, είτε αυτή οδηγεί σε ένα ευρωπαϊκό υπερκράτος.

Για να το πούμε διαφορετικά, οι εργαζόμενοι δεν έχουν να διαλέξουν α

Νέο σκάνδαλο τύπου Πάχτα στο

Μια ακόμα «ιστορία» ΠΑΡΑΜΗΧΩΡΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΓΗΣ σε ιδιώτη επενδυτή. Με γνωστούς κατοξιωμένους πρωταγωνιστές: ΕΟΤ, ΕΤΑ, Γεωργακόπουλος. Με νέους αξιόλογους «ερμηνευτές» σε πρώτο και δεύτερο ρόλο: Χατζημιχάλης, Γεωργαράκης. Με πλήθος «κομπάρσους» σε ρόλους Νομάρχη, Περιφερειάρχη, υπηρεσιακούς παράγοντες, άλλοι να υποδύονται τον καλό, άλλοι τον κακό και κάπου να τριγυρνάει και ο όσχημος.

Στην «ιστορία μας» όλοι οι «πρωταγωνιστές» μαζί, πασχίζουν να ικανοποιήσουν το αίτημα της ΚΡΗΤΗΣ ΣΤΕΙΤ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΝΟΤΙΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΑΕ να της παροχωρηθούν 700 στρέμματα δημόσιας γης προκειμένου να αξιοποιηθούν (...sic) με την κατασκευή γήπεδου γκολφ και λοιπά. Το προσέξατε το λοιπά, γιατί φυσικά κανείς δεν φτιάχνει γήπεδο γκολφ στο πουθενά, αν δεν συνδεύεται με τις σχετικές λοιπές εγκαταστάσεις για την άνετη φιλοξενία, διαμονή, διατροφή, έκομιμαση, ψυχαγωγία χαλάρωση κλπ. εξυπηρετήσεις όσων θα μεταβούν στην Κρήτη για να «βάλουν το μπαλάκι στην τρύπα».

Μάλιστα, η «ιστορία μας» εξελίσσεται στην Κρήτη. Στη θέση «Κουτσουρά - Απηγανιά» Δήμου Μακρύ Γιαλού Ν. Λασιθίου. Ας

δούμε όμως τί ακριβώς είναι αυτή η έκταση των 700 στρεμμάτων:

◆ Είπαμε, είναι δημόσια, είναι όμως και δάσος, ολόκληρη, χωρίς αμφισβήτησης. Με πράξη χαρακτηρισμού, τελεσδική, χαρακτηρίστηκε δάσος το 1988 (ως μέρος μιας συνολικότερης έκτασης).

◆ Είναι αικόμα προστατευτική και ιδιάιτερου φυσικού κόλλους. Μάλιστα, από το 1988 με την ίδια πράξη χαρακτηρισμού.

◆ Κηρύχτηκε και αναδιαστέα το 1993, μετά από πυρκαϊά που έκαψε μια συνολικότερη έκταση 20.000 στρεμμάτων.

◆ Μετά τη φωτιά αναδιασώθηκαν από τη δασική υπηρεσία με Τραχεία Πεύκη τα 700 αυτά στρέμματα και καμιά εκατοστή ακόμη. Εποιητικά, σήμερα «η νύφη», εκτός από ωραία, έχει και «πτρούκα» που της δώρισε το δημόσιο, δηλαδή εμείς!

Χρειάζονται σχόλια!

Για να δούμε όμως το «θίασο»:

◆ Το 1989 ο ΕΟΤ ζητάει την παραχώρηση των 700 στρ., για να κατασκευαστεί γήπεδο γκολφ από τον επενδυτή... ΑΕ Νοτιονατολικής Κρήτης.

◆ Το υπουργείο Γεωργίας απαντά ότι δεν είναι δυνατή η παραχώρηση γιατί δεν «πληρούνται οι προϋποθέσεις της δασικής νομοθεσίας».

◆ Το 1997 ο ΕΟΤ επανέρχεται

Οι φωτογραφίες μας δύνουν μια αικόμα γεύση του σκανδάλου. Στην πρότη (πάνω αριστερά) φαίνεται καθαρά η καμμένη δασική έκταση στην οποία ανήκουν τα 700 στρέμματα που προορίζονται για «αξιοποίηση». Στη δεύτερη (αριστερά) φαίνεται μια μεγάλη παρέα μαθητών που πήραν μέρος στην αναδάσωση το 1993. Στην τρίτη (πάνω) φαίνεται η αναδασωμένη έκταση εκείνη την εποχή (τα φυτά είναι 3 ετών). Σήμερα, εκεί υπάρχουν ολόκληρα δέντρα, ύψους 3 μέτρων!

Η περιοχή ήταν αραιό δάσος. Η περιοχή κάτικε. Η περιοχή αναδιασώθηκε το 1993 με εθελοντική κινητοποίηση εκαποντάδων ανθρώπων. Και τώρα, ένα πυκνό δάσος πλέον, το οποιαντικότερο της Κρήτης, το αποχαρακτηρίζουν και το παραδίνουν βορά στα ιδιωτικά συμφέροντα, για να φτιάξουν γκολφ και μπαγκαλόους. Αποκόβοντ' το τελείως από εκείνους οι οποίοι το αναδάσωσαν. Ολόγον πα ανήκει στους κατοίκους των γύρω περιοχών.

Ακόμα και ο «πατέρας» του δασοκτόνου νομοσχέδιου, νυν σύμβουλος του αρμόδιου υφυπουργού Χατζημιχάλη και τότε ειδικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας αποφαινόταν με έγγραφό του το 1998 ότι η συγκεκριμένη έκταση είναι «δημόσιο δάσος τραχείας πεύκης»

■ Η (ν)τροπολογία Πάχτα

Τελευταία πράξη του κυβερνητικού

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παρουσίασε την (ν)τροπολογία Πάχτα σαν πρωτοπορική επιλογή του υφυπουργού, στην οποία συμμετέχουν και κάποιοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ενώ σαν απόδειξη της αποφοριστικότητάς της να πατάξει κάθε τέτοιο φαινόμενο παρουσιάζει την αποπομπή των βουλευτών από τον Γ. Παπανδρέου. Η πραγματικότητα, όμως, είναι τελείως διαφορετική. Η (ν)τροπολογία Πάχτα ήταν η τελευταία πράξη ενός κυβερνητικού παρασκήνιου που προηγήθηκε και κρατήθηκε εφτασφράγιστο μυστικό. Ενός παρασκήνιου που αποσκοπούσε στη νομιμοποίηση της παράτασης της σύμβασης που είχε υπογράψει το ελληνικό δημόσιο το 1968 με την προκάτοχο επαρχία της Ολυμπιακής Τεχνικής του Στέγγου. Σύμβασης που είχε λήξει το 1987 και αποχαρακτήριζε περίπου 17.000 στρέμματα δάσους στη Χαλκιδική.

Αρχικά και για αρκετό διάστημα, ασκήθηκαν φοβερές πιέσεις σε υπηρεσιακούς παράγο-

ντες του Δασαρχείου του Πολύγυρου, για να ενδώσουν στις απαιτήσεις της Ολυμπιακής Τεχνικής. Αυτοί, προς τιμήν τους, δεν ενέδωσαν και υποχρέωσαν την Κεντρική Υπηρεσία Δασών του υπουργείου Γεωργίας να πάρει την ευθύνη πάνω της. Η υπηρεσία αυτή απευθύνθηκε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΝΣΚ), στις 11 Φλεβάρη του 2003, και ζήτησε απ' αυτό να εκδώσει γνωμοδότηση και επί του ζητήματος εάν ισχύει ακόμη η σύμβαση του 1968 που αποχαρακτήρισε τη δασική έκταση των 17.000 στρέμματων στην οποία έχει χτιστεί το Πόρτο Καράς.

Το Δ' Τμήμα του ΝΣΚ στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπέκυψε στα κελεύματα της πολιτικής ηγεσίας και εξέδωσε ομόφωνα, μέσα σε δύο μήνες (αυτό αισπρυγματιστεί) την υπ' αριθμ. 164/2003 γνωμοδότηση του, από την οποία παραθέτουμε αποσπάσματα:

«1. Συμπερασματικά, σύμφωνα με τα προαναπτυχθέντα, κατά την ομόφωνη γνώμη του

Τμήματος, η ισχύς της διατάξεως του άρθρου 6 παρ. 1 του ΝΔ 69/1968, με την οποία κυρώθηκε η εν λόγω σύμβαση, έληξε στις 24/10/1987...

2. Περαιτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, επειδή δεν ισχύει πλέον η πραγματείσα διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του ΝΔ 69/1968, έπουσε ο αποχαρακτηρισμός, ως δασικής, της εναπομεινάσης έκτασης».

Το Δ' Τμήμα του ΝΣΚ εβγαλεί μια ομόφωνη απόφαση-κόλαφο τόσο για την κυβέρνηση όσο και για την Ολυμπιακή Τεχνική, που επιδίωξαν να οικοπεδοποιήσουν το εναπομείναν δάσος. Ήταν κόλαφος και για την κυβέρνηση, γιατί ο υπουργός Γεωργίας δεν έκανε δεκτή την απόφαση, αλλά παρέπεμψε το ζήτημα στην Ολομέλεια του ΝΣΚ, προφανώς για να αποσφύγει την προσφυγή στην Ολομέλεια του ΝΣΚ, τουλάχιστον ύστερα από παρασκηνιακές διαβουλεύσεις, ότι η γνωμοδότηση θα είναι ιδιαίτερη ακριβή χρόνο κατάθε-

μην είναι δασική και άρα μπορεί να οικοδομηθεί. Έχει κανείς την παραμικρή αμφιβολία, ότι όχι μόνο ο Πάχτας, αλλά όλη η κυβέρνηση γνώριζε τόσο την 164/2003 ομόφωνη γνωμοδότηση του ΝΣΚ όσο και τους λόγους για τους οποίους ο υπουργός Γεωργίας ανέπεμψε την υπόθεση στην Ολομέλεια του ΝΣΚ.

Τις προηγούμενες ημέρες επικοινωνήσαμε με συμβούλους του υφυπουργού Γεωργίας και του υφυπουργού Φ. Χατζημιχάλη και με υπηρεσιακούς παράγοντες και προσπαθήσαμε να μάθουμε πότε ακριβώς έγινε η προσφυγή από τον υπουργό στην Ολομέλεια του ΝΣΚ, εάν έγινε η συνεδρίαση και ποιά ήταν η γνωμοδότηση. Υποβάλλαμε αυτές τις ερωτήσεις, γιατί είχαμε την πληροφορία, ότι εάν δεν έχει οριστεί γνωμοδότηση, τότε αυτό δεν είναι φυσιολογικό! Τέλος, τον ωρίμασμαμε εάν αποκλείει την περίπτωση να παραιτήσεται ο υπουργός Γεωργίας από την προσφυγή στην Ολομέλεια του ΝΣΚ, γιατί εκτίμησε, ύστερα από παρασκηνιακές διαβουλεύσεις, ότι η γνωμοδότηση θα είναι ιδιαίτερη ακριβή χρόνο κατάθε-

σης της αίτησης στην Ολομέλεια του ΝΣΚ ο αρμόδιος σύμβουλος του υφυπουργού Χατζημιχάλη και τότε ειδικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας αποφαινόταν με έγγραφό του το 1998 ότι η συγκεκριμένη έκταση είναι «δημόσιο δάσος τραχείας πεύκης»

δεν έγινε. Άλλος σύμβουλος στον οποίο θέσαμε τα δίαιτα ερωτήσατα μας απάντησε: Μα ήταν δυνατόν να βγάλει η Ολομέλεια γνωμοδότηση διαφορετική από αυτή του Δ' Τμήματος, ύστερα από το θόρυβο που έσπασε μετά τη (ν)τροπολογία Πάχτα; Κατ' αυτόν, αυτός ήταν ο λόγος που όχι μόνο δεν συζήτηθη στην Ολομέλεια, αλλά και ούτε καν ορίστηκε γνωμοδότηση συζήτησης. Από την έρευνα μας αυτή επιβεβαιώθηκε η πληροφορία μας, ότι η προσφυγή στην Ολομέλεια του ΝΣΚ είτε πάγωσε είτε αποσύρθηκε.

ΚΟΝΤΡΑ

κτακτο στρατοδικειο No 2

Ονιοχος βρέθηκε. Είναι οι δημοσιογράφοι που δεν έρουν νομικά και παραπομπούν τις αποφάσεις του δικαστήριου. Είναι πάλι οι δημοσιογράφοι, που αποκόψουν μια φράση από την απόφαση του δικαστήριου για τις ενοτάσεις και παραπληροφορήσαν. Ο λόγος για την προκλητική απόφαση του έκτακτου τρομοδικείου, που έλεγε ότι ο κοινός νομοθέτης μπορεί να νομοθετεί και πέρα από τα συνταγματικά δρια. Κατά τους εισαγγελείς η φράση αυτή δεν ειπώθηκε ποτέ, κατά την κ. Μπριλλη αποκόπηκε και δεν αποδόθηκε σωστά. Φαίνεται πως τα κασετόφωνα έχουν αποχήσει μαργικές ιδιότητες και καταγράφουν πράγματα που δεν ελέγχονται. Εκτός αν στη δίκη έχει παρεισφρήσει κάποιος Μητσικώστας που μιλάει με τη φωνή της κ. Μπριλλη!

Ας πάρουμε δώρα τα πράγματα με τη σειρά.

■ 9η μέρα, Τετάρτη, 25.2.2004

Η διαδικασία ξεκίνησε με τον κ. Αγαπίου, ο οποίος ζήτησε το λόγο για να κάνει μια τοποθέτηση επί της απόφασης του δικαστήριου. Ο άνθρωπος δεν πρόλαβε να αρθρώσει δυο κουβέντες. Εμφανώς εκνευρισμένη η κ. Μπριλλη τον διέκοπτε συνεχώς, πότε για να του πει ότι δεν έχει δικαίωμα να κρίνει τις αποφάσεις του δικαστήριου και πότε για να του κάνει νομικά μαθήματα του τύπου: «Το αμετάκλητο του βουλεύματος σημαίνει αμετάκλητη παραπομπή. Επί της ουσίας τις κατηγορίες θα τις ελέγξει το δικαστήριο». Ο κ. Αγαπίου, μετά τις αλλεπάλληλες διακοπές της κ. Μπριλλη, δήλωσε ότι θα επανεξετάσει τη στάση του, γιατί δεν μπορεί να κάθεται στο δικαστήριο χωρίς να μπορεί να μιλήσει. Αφού το βούλευμα είναι αμετάκλητο -σημείωσε εύστοχα- γιατί ο αναπληρωτής εισαγγελέας μπήκε στην ουσία του και έκανε κρίσεις, λέγοντας ότι έγινε αριθμητικό λάθος στην περίπτωση της Κυριακίδην; Και γιατί ο αναπληρωτής εισαγγελέας δεν ζήτησε την εξαίρεσή του, επειδή είχε αναμιχθεί στις ανακριτικές διαδικασίες;

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Βομπίρης αισθάνθηκε θηγμένος και πήρε το λόγο για να πει ότι ο ίδιος δεν έχει καμιά ουσιαστική ανάμιξη, δεδομένου ότι την πρόταση προς το συμβούλιο έκανε ο εισαγγελέας Μύτης, δεν απάντησε όμως και στο ερώτημα του Αγαπίου για την κρίση που εξέφερε επί της ουσίας του βουλεύματος. Κοινώς έκανε την πάπτια.

Στη συνέχεια ο λόγος δόθηκε στους συνηγόρους των κατηγορούμενων.

Ο Σ. Καμπάνης (Τσιγαρίδας) ζήτησε το πρακτικό της απόφασης του δικαστήριου, για να του απαντήσει η πρόεδρος ότι ο νόμος δεν υποχρεώνει το δικαστήριο να δίνει πρακτικά αποφάσεων, παρά μόνο μετά την τελική απόφαση. Οταν ο συνήγορος είπε πως υπέβολε παράδημη στο δικαστήριο, να δώσει την απόφαση για τη διευκόλυνση της διαδικασίας, δεν πήρε καμιά απάντηση (παρακάτω θα φανεί γιατί). Αναγκάστηκε, λοιπόν, ο κ. Καμπάνης να υποβάλει το αίτημά του στηριζόμενος στην απομαγνητοφώνηση που είχε κάνει για λογαριασμό του εντολέα του. Το αίτημα ήταν να ανακληθεί η απόφαση του δικαστήριου επί της ενστασης για καθ' ύλην αναρμοδιότητα του δικαστήριου, επειδή η αιτιολογία είναι αντίθετη στο Σύνταγμα

στηριζότητες (μοίραζε έντυπο υλικό, έδινε οικονομική ενίσχυση, νοίκιαζε σπίτια), αλλά για τον Αγαπίου δεν αναφέρει απολύτως τίποτα. Γ' αυτό υπέβαλαν ένσταση ακυρότητας λόγω αιριστίας, την οποία το δικαστήριο απέρριψε χωρίς να δώσει αιτιολογία, να πει δηλαδή από πού συνέγει ότι το βούλευμα είναι σαφές και εμπεριστατωμένο.

Αναφέρθηκε ακόμα στην περιβόλητη φράση της απόφασης για τη δυνατότητα του νομοθέτη να νομοθετεί και πέραν των συνταγματικών ορίων και σημείωσε ότι αυτή η αποστροφή προκολεί θλίψη, γιατί μπορεί μ' αυτή τη λογική κάποια στηγμή ο νομοθέτης να καταφργήσει και τα δικαστήρια και τους συνηγόρους και τις δίκες. Και αν ακόμη απορρίψετε τα αιτήματα ανάκλησης -είπε- τουλάχιστον αλλάξτε αυτό το σημείο της απόφασης.

Δημητρίκος ο Α. Κωνσταντάκης (Αθανασάκη) σημείωσε: Το μόνο αδίκημα που δεν διώκεται από τον 1928 είναι η σκέψη. Οσονούπωρα έρχεται και αυτό με το νέο τρομονόμο που βρίσκεται στα σκαριά. Η απόφασή σας μπορεί να εκληφθεί ως ενθάρρυνση σ' αυτή την κατεύθυνση: νομοθετείστε εσείς όπως θέλετε κι εμείς (δηλαδή τα δικαστήρια) εδώ είμαστε να νομιμοποιούμε τα όποια νομοθετικά εκτρώματα. Ζήτησε κι αυτός να ανακληθεί η απόφαση και αν αυτό δεν γίνει δεκτό τουλάχιστον να επαναδιαποτωθεί η συγκεκριμένη φράση.

Υπέρ των αιτημάτων ανάκλησης τάχθηκε και η υπεράσπιση Κανά (Τζοζάρας) και η υπεράσπιση Καστίμη (Ζορμπαλά).

Οι εισαγγελείς που πήραν το λόγο μετά έκαναν τους... Κινέζους. Δεν άκουσα να λέει το δικαστήριο αυτή τη φράση, είπε ο τακτικός εισαγγελέας Πατσής. Αν ελέχθη κάτι -που εγώ δεν το αντελήφθην- μπορεί να συμπληρωθεί, να διορθωθεί, όταν καθαρογραφεί η απόφαση, είπε ο αναπληρωτής εισαγγελέας Βομπίρης.

στηριζότητες (μοίραζε έντυπο υλικό, έδινε οικονομική ενίσχυση, νοίκιαζε σπίτια), αλλά για τον Αγαπίου δεν αναφέρει απολύτως τίποτα. Γ' αυτό υπέβαλαν ένσταση ακυρότητας λόγω αιριστίας, την οποία το δικαστήριο απέρριψε χωρίς να δώσει αιτιολογία, να πει δηλαδή από πού συνέγει ότι το βούλευμα είναι σαφές και εμπεριστατωμένο.

Τα ίδια υποστήριξε και η πολιτική αγωγή, που επίσης έκανε το παπτί. Ήταν προφανής η «γραφμή» προς το δικαστήριο: Υπάρχουν πράγματα που γίνονται και δε λέγονται. Ναι, εφαρμόζουμε αντισυνταγματικούς νόμους, αλλά δεν χρειάζεται και να το λέμε κιόλας. Οσο για την κ. Μπριλλη, επί μία ώρα δεν έλεγε τίποτα για το συγκεκριμένο σημείο της απόφασης, μολονότι παρενέβαινε συνεχώς και διέκοπτε τους συνηγόρους. Μίλησε για όλα, εκτός από την ταμπακιέρα. Στο τέλος, αρπάχτηκε από το σωστίβιο που της πέταξε ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Γ. Μαύρος: η φράση αποκόπηκε από τα συμφραζόμενα και δεν είχε το νόημα που της αποδόθηκε.

Φυσικά και δεν αποκόπηκε η φράση. Και εμείς την παραθέσαμε ολόκληρη στο προηγούμενο φύλο της «Κ» και άλλες εφημερίδες. Σημειώθηκε μόλιστα από δημοσιογράφους στα ρεπορτάζ τους, ότι πρόκειται για ακριβή απόδοση του απομαγνητοφωνημένου κειμένου. Διότι την απομαγνητοφωνημένη σημείωση την κάναμε όλοι μαζί στο κέντρο τύπου, αφέως μετά τη λήξη της διαδικασίας την Πέμπτη 19 Φεβραρίου. Ετσι, δηλαδή το ίδιο απομαγνητοφωνημένο κείμενο και δεν στηριχτήκαμε σε σημειώσεις που μπορεί να μην ήταν πλήρεις.

Θα την αφήσουμε τελικά την επίμοχη φράση στο τελικό κείμενο της απόφασης; Αυτό θα το ξέρουμε μετά από αρκετούς μήνες, όταν η δίκη θα έχει οιλοκληρωθεί και οι δικαστές θα έχουν δείξει να δημοσιεύσουν την απόφασή τους (σημειώνουμε ότι η απόφαση για τη «δίκη της 17Ν» ακόμα δεν έχει δημοσιευτεί). Σημασία έχει ότι αυτή η απόφαση απαγγέλθηκε, καταγράφηκε, αποκάλυψε προθέσεις, έστειλε μηνύματα.

Το δικαστήριο αποσύρθηκε και ύστερα από λίγο ανακοίνωσε -όπως αναμενόταν- την απόρριψη όλων των αιτήματων ανάκλησης. Χωρίς αιτιολογία, φυσικά.

Αμέσως μετά, ο Α. Κωνσταντάκης ζήτησε να κάνει μια δήλωση εκ μέρους των συνηγόρων της απόφασης: Εγώ δεν έδωσα τέτοια εξουσίαδοτήση. Θεωρώ ότι η απεύθυνση σε πολιτικούς αρχηγούς, στην Αρχιεπισκοπή, στους δικαστές, στους πολίτες, στις εφημερίδες κ.τ.λ. δεν είναι κάτι που με αντιπροσωπεύει. Εγώ απευθύνομαι στο δικαστήριο σας, όποτε νομίζω ότι έχω κάτι να συνεισφέρω, και αυτό μόνο θεωρώ ότι είναι το κατάλληλο και σημερινό θεσμικό όργανο που μπορεί να κρίνει. Πιστεύω ότι οι εκκλήσεις σε όλα τα θεσμικά ή όχι όργανα δεν είναι σωστές, γιατί συνέβαλαν άμεσα ή έμεσα σε μία διαδικασία που μας οδήγησε εδώ, με αυτόν τον τρόπο που μας οδήγησε, που τον ανέπτυξαν οι συνηγόροι, που δεν τον δεχθήκατε, κ.τ.λ. Λοιπόν, επαναλαμβάνω ότι, επειδή οι τέτοιες εκκλήσεις σηματοδοτούν και μια πολιτική ταυτότητα που εμένα δεν με αντιπροσωπεύει, τουλάχιστον σ' αυτό το σκελος δικαιούνται να απευθυνθούν και μεριμνούσιους που μου

■ Πρακτικά: Πλήρης σύγχυση

Την απόφαση του δικαστήριου ζήτησαν οι συνήγοροι υπεράσπισης, για να εισπράξουν την εξής απόντηση από την πρόεδρο: Εχετε τα μαγνητοφωνημένα πρακτικά, ζητείστε τα από την κόρη του κ. Τσιγαρίδα! Στη συνέχεια ενημέρωσε ότι η ίδια έκανε μια προσπάθεια και επικοινώνησε με το υπουργείο Δικαιοσύνης, αλλά ο γενικός γραμματέας της είπε πως δεν μπορεί να γίνει τίποτα, γιατί η ιδιωτική εταιρία που είχε αναλάβει την απομαγνητοφώνηση στην προηγούμενη δίκη δεν έχει πληρωθεί! Και τί σχέση έχει η προηγούμενη δίκη μ' αυτή; Εφόσον οι ιδιοκτήτες των εφημερίδων δεν αναλαμβάνουν να πληρώσουν την εταιρία απομαγνητοφώνησης, γιατί δεν αναλαμβάνουν τα υπουργεία Δικαιοσύνης και Τύπου, όπως ζητάει με απόφαση του και ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών; «Μπορώ εγώ να πείσω τις ηγεσίες των υπου

Ετσι έκλεισε ο κύκλος των ενστάσεων και το δικαστήριο μπήκε στην αποδεικτική διαδικασία. Ομως, ο «ππολύ» δημοσιογράφος-ντετέκτιβ (ή μήπως πράκτορας;) Β. Ζήσης, πρώτος μάρτυρας του κατηγορητήριου, αποσύσταζε και το δικαστήριο διέκοψε πρόωρα για την επόμενη μέρα.

Λίγο πριν διακόψει η υπεράσπιση του Α. Κανά ζήτησε να κλητευθούν μια σειρά ουσιώδεις μάρτυρες, μεταξύ των οποίων ο αρχηγός της ΕΛΑΣ Νασιάκος και ο αρχηγός της Αντιτρομοκρατικής Σύρους. Το δικαστήριο επιφυλάχτηκε να απαντήσει, όμως είναι πολύ πιθανόν και οι δύο να έχουν κάνει κάποια στιγμή προανακριτικές πράξεις και έτσι να υπάρχει κώλυμα στο να καταθέσουν στη δίκη. Θυμίζουμε ότι στη «δίκη της 17Ν» δεν κατέθεσε ούτε ένας αξιωματικός της Αντιτρομοκρατικής, μολονότι αυτό ζητήθηκε επίμονα και από την πολιτική αγωγή. Φρόντισαν διότι να βγάλουν την ουρά τους απέξω, για να μην εμφανιστούν στη δίκη και εξεταστούν. Παραμένουν στο παρασκήνιο και από εκεί στήνουν το σκηνικό της τρομολογίας και των σκευωριών.

■ 10η μέρα, Πέμπτη, 26.2.2004

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την κατάθεση του δημοσιογράφου-πράκτορα Βασιλή Ζήση. Τι εστί Ζήσης; Επαγγελματίας μάρτυρας. Εμφανίζεται σε δίκες πολιτικού ικανομορφικού ενδιαφέροντος για να προσφέρει τα φώτα του (Ειδικό Δικαστήριο, υπόθεση ριφιφί στην Τράπεζα Εργασίας, υπόθεση κυκλώματος των φυλακών, υπόθεση ΕΒΟ κ.λπ.). Καμία φορά φεύγει και από τα μισά, όταν τον στριμώχνουν. Σταθερός συνεργάτης μόνο του «Αντί», γιατί στις εφημερίδες δύσκολα βρίσκει δουλειά (από τον «Ελεύθερο Τύπο» τον σουτάρισε και παρασκηνιακά λέγονται πολλά για τους λόγους). Ο Ρίζος έχει γράψει γι' αυτόν άρθρα στα οποία τον λούζει με όλα τα «κοσμητικά» που διαθέτει η δημοσιογραφική πιάτσα: ρουφιάνος της ΚΥΠ, πρακτορίσκος της CIA, πλαστογράφος, άνθρωπος για όλες τις βρόμικες δουλειές κ.λπ. («Άδειαμετος», 12.12.1994).

Τι γυρεύει ο Ζήσης σε αυτή τη δίκη και μάλιστα πρώτος μάρτυρας κατηγορίας; Μα να πει για τα «αρχεία της Στάζη!». Και γιατί να καταθέσει ο Ζήσης, όταν αυτά τα περιβόητα αρχεία υπάρχουν στη δικογραφία και έχουν έρθει στην Ελλάδα με επίσημο τρόπο, μέσω διαδικασιών διακρατικής συνεργασίας; Μα για να μην καταθέσουν οι αρμόδιοι της Αντιτρομοκρατικής. Γιατί κανένας τους δεν μπορεί να στηρίξει αυτά τα έγγραφα. Και για κάποιον επιπλέον λόγο, ιδιαίτερα σοβαρό. Γιατί το 99% αυτών των περιβόητων αρχείων αναφέρεται στον Κόκκαλη και στο ΠΑΣΟΚ και όχι στον ΕΛΑ. Πώς να τα στηρίξουν, λοιπόν, κρατικοί υπάλληλοι διορισμένοι από το ΠΑΣΟΚ στα πόστα τους και με ιδιαίτερες σχέσεις μαζί του; Κάποιοι έβαλαν, λοιπόν, τον Ζήση να κάνει τη βρόμικη δουλειά και ανέθεσαν στο δικαστήριο (με «πράσινη» σύνθεση, όπως λένε αυτοί που ξέρουν) να προστατεύσει και τον Κόκκαλη και το ΠΑΣΟΚ. Ετσι, στο δικαστήριο είχαμε ντέρμπι ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και κάποια στη μέση οι συνήγοροι υπεράσπισης προσπαθούσαν να τηρήσουν

τη δικονομική τάξη και να υπερασπιστούν τα δικαιώματα των κατηγορούμενων.

Αυτό φάνηκε καθαρά από την πρώτη στιγμή της κατάθεσής του. Η πολιτική αγωγή μοιράστηκε στα δύο. Ο μεν Ευαγγελότος (γνωστός Πασόκος) ήθελε να περιοριστεί ο Ζήσης μόνο σε όσα αιφορούν τον ΕΛΑ, ο δε Μαύρος (γνωστός Νεοδημοκράτης) ήθελε να αφεθεί ελεύθερος να πει τα πάντα. Ο εισαγγελέας ζήτησε να διαβαστεί η κατάθεση που έδωσε ο Ζήσης στον Ζερβούμπεάκο, στην οποία απλά επισύναψε μια έκθεση του την οποία είχε δώσει το 1994 στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δ. Σιούλα. Η πρόεδρος αρχικά είπε ότι πρέπει να διαβαστούν μόνο τα στοιχεία που αφορούν τη συγκεκριμένη υπόθεση. Οταν, όμως, το δικαστήριο διαπίστωσε ότι η έκθεση Ζήση είναι αναγνωστέο έγγραφο, που σημαίνει ότι οποιοσδήποτε παράγοντας μπορεί να ζητήσει να αναγνωστεί ολόκληρη, αποσύρθηκε και αποφάσισε ότι η έκθεση θα διαβαστεί αργότερα. Προφανώς μετά τις εκλογές, για να μην γίνει ντρόπος κατά Κόκκαλη και ΠΑΣΟΚ στο κρίσιμο προεκλογικό δεκαήμερο. Δεν θα γίνουμε παράθυρα των καναλιών, ούτε θα κάνουμε τη δίκη προεκλογικό ντιμπέιτ, επαναλάμβανε συνεχώς η πρόεδρος, μετά την απελπισία. Διαπίστωνε ότι δεν μπορούσε να ασκήσει κανένα ελεγχο στη διαδικασία.

Σε λίγο προέκυψε νέα εμπλοκή. Η πολιτική αγωγή ζήτησε να καταπέσουν τα έγγραφα μεταφρασμένα και να κληθούν να τα παρουσιάσουν ο Νασιάκος και ο πανεπιστημιακός Μ. Μπόση και

Χ. Γιαλουριδής, που ήταν μέλη του επιστημονικού συμβουλίου του υπουργείου Δημόσιας Τάξης για την τρομοκρατία. Ποια έγγραφα; Οργισμένος ο Σ. Φυτράκης ζήτησε επιτέλους να τηρηθούν οι δικονομικοί κανόνες. Ο μάρτυρας -είπε- οφελεί να καταθέτει προφαστικά περιστατικά και όχι να λέει τι διάβασε σε ένα βιβλίο ή ένα μυθιστόρημα. Αν επικαλείται έγγραφα, θα ωρατέται συγκεκριμένα για κάθε έγγραφο. Αν θέλετε έγγραφα -είπε- απευθύνομενος στην πολιτική αγωγή- πείτε συγκεκριμένα ποια έγγραφα θελετε και όχι γενικά και αιρόταν «τα αρχεία της Στάζη».

Τι αποκαλύφτηκε από αυτή τη διαδικασία; Οτι ούτε το δικαστήριο, ούτε οι εισαγγελέας, ούτε η πολιτική αγωγή έχουν διαβάσει τη δικογραφία. Γιατί όλα αυτά τα έγγραφα, τα περιβόλτα «αρχεία της Στάζη», υπάρχουν στη δικογραφία, μεταφρασμένα μάλιστα. Τα πρόγματα έβαλε στη θέση τους ο Χ. Τσιγαρίδας με μια έντονη παρέμβαση του.

ΤΣΙΓΑΡΙΔΑΣ: Είναι μια πιονεμένη ιστορία. Εδωσα 100.000 δρχ για να πάρω 3.000 σελίδες, έγγραφα της Στάζη, που υπάρχουν μέσα στην δικογραφία. Οι κύριοι λοιπόν συνήγοροι, από δω από κει, δεν με ενδιαφέρει, και ο κ. μάρτυς, ας διαβάσουν αυτές τις 3.000 σελίδες, πιστεύω ότι είναι όλα αυτά τα έγγραφα που ζητάνε με την αίτηση τους. Ας τα διαβάσουν και ας μας πουν τι παραπάνω από αυτές τις 3.000 σελίδες, ζητάνε. Είναι μέσα στην δικογραφία. Ποιος δεν την έχει διαβάσει; Δεν το καταλαβαίνω αυτό το πρόγμα. Σας δίνω κι ένα παραδειγμα. Εγώ πιστεύω ότι παραπλανούνται δικαστήριο σας. Εδώ πέρα υπάρχει η κατάθεση του Κάρλος. Υπάρχει η μετάφραση μέσα στη δικογραφία, δεν έχει σημασία. Σας λέω λοιπόν ότι ο Κάρλος, πρώτον, δεν υπέργαψε αυτή την κατάθεση. Δεύτερον, δεν έχει ποτέ πει μέσα σε αυτή την κατάθεση ότι η 17Ν, όπως είπε ο κ. μάρτυς εδώ, έχει σχέση με μυστικές υπηρεσίες. Εχει δηλώσει ότι ο ΕΛΑ ασχολείται μόνον με υλικά χτυπήματα. Τέταρτον και πιο σημαντικό απ' όλα, δεν αναγνωρίζει και δεν παραδέχεται ότι είναι η γραφή του σ' αυτά τα έγγραφα που παρουσιάσανε. Λοιπόν, είναι δυνατόν ο κ. μάρτυς να λέει ακριβώς τα αντίθετα, ενώ υπάρχει ένα έγγραφο μεσημένων με σημάδια στη δικογραφία; Να σας διαβεβαιώσω ότι είναι η γραφή του σ' αυτά τα έγγραφα που παρουσιάσανε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει, την έχω και εγώ στα χέρια μου, αλλά είναι στα γαλλικά

ΤΣΙΓΑΡΙΔΑΣ: Οχι, υπάρχει μεταφρασμένη στη δικογραφία

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν την έχω

ΤΣΙΓΑΡΙΔΑΣ: Σας διαβεβαιώσω. Υπάρχει η μετάφραση της στη δικογραφία. Τώρα που την έχω στα γαλλικά, δεν έχει σημασία. Σας λέω λοιπόν ότι ο Κάρλος, πρώτον, δεν υπέργαψε αυτή την κατάθεση. Δεύτερον, δεν έχει ποτέ πει μέσα σε αυτή την κατάθεση ότι η 17Ν, όπως είπε ο κ. μάρτυς εδώ, έχει σχέση με μυστικές υπηρεσίες. Εχει δηλώσει ότι ο ΕΛΑ ασχολείται μόνον με υλικά χτυπήματα. Τέταρτον και πιο σημαντικό απ' όλα, δεν αναγνωρίζει και δεν παραδέχεται ότι είναι η γραφή του σ' αυτά τα έγγραφα που παρουσιάσανε. Λοιπόν, είναι δυνατόν ο κ. μάρτυς να λέει ακριβώς τα αντίθετα, ενώ υπάρχει ένα έγγραφο μεσημένων με σημάδια στη δικογραφία; Να σας διαβεβαιώσω ότι είναι η γραφή του σ' αυτά τα έγγραφα που παρουσιάσανε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν την δεχτήκαμε, κύριε, τον κ. Καμμένο. Είπαμε ότι επιφύλασσαν το δικαστήριο είχαμε ντέρμπι ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και κάποια στη μέση οι συνήγοροι υπεράσπισης προσπαθούσαν να τηρήσουν

χι. Γιαλουριδής, που ήταν μέλη του επιστημονικού συμβουλίου του υπουργείου Δημόσιας Τάξης για την τρομοκρατία. Ποια έγγραφα; Οργισμένος ο Σ. Φυτράκης ζήτησε επιτέλους να τηρηθούν οι δικονομικοί κανόνες. Ο μάρτυρας -είπε- οφελεί να καταθέτει προφαστικά περιστατικά και όχι να λέει τι διάβασε σε ένα βιβλίο ή ένα μυθιστόρημα. Αν επικαλείται έγγραφα, θα ωρατέται συγκεκριμένα για κάθε έγγραφο. Αν θέλετε έγγραφα -είπε- απευθύνομενος στην πολιτική αγωγή- πείτε συγκεκριμένα ποια έγγραφα θελετε και όχι γενικά και αιρόταν «τα αρχεία της Στάζη».

Χ. Γιαλουριδής, που ήταν μέλη του επιστημονικού συμβουλίου του υπουργείου Δημόσιας Τάξης για την τρομοκρατία. Ποια έγγραφα; Οργισμένος ο Σ. Φυτράκης ζήτησε επιτέλους να τηρηθούν οι δικονομικοί κανόνες. Ο μάρτυρας -είπε- οφελεί να καταθέτει προφαστικά περιστατικά και όχι να λέει τι διάβασε σε ένα βιβλίο ή ένα μυθιστόρημα. Αν επικαλείται έγγραφα, θα ωρατέτ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα
Ξύλινα Σπαδιά

Me τα πύρινα διλήμματα του προηγούμενου παραμυθιού, τα ζωάκια πέφασαν την καθαρή Δευτέρα και όδευσαν ολοταχώς για τη βρώμικη Κυριακή. Την Κυριακή που η γιαγιά Εξουσία δα έφερνε στον κόσμο άλλο ένα ακόμη παιδί της, με τομή του Καϊσαρα και παρέμβαση του Λύκου, ως συνήδωσ.

Και ως του συμβολισμού, είχε ήδη αρχίσει μια μακρά περίοδος νηστείας. Τα ζωάκια ήταν δλιμμένα γιατί ο άσχημος καιρός δεν επέτρεψε να πετάξουν χαρταετούς, οι οποίοι διέταν οι μόνοι που διέπορούσαν να πλησιάσουν σε ύψος τον τιμάριθμο και τους δείκτες ανεργίας. Ετσι απέμειναν με τη λαγάνα στο χέρι να περιμένουν το τέκνο της γιαγιάς Εξουσίας που διέφερνε να φάει όλα τα υπόλοιπα, κατά τα ειωδότα. Η αναμονή αυτή επεσκίαζε κάθε τι άλλο. Ποιος Ανανδριανόπουλος και ποιος Ανανδρουλάκης τώρα; Τι κι αν τα αρχικά των επωνύμων των ζώων που αποσκότωσαν σχημάτιζαν τη λέξη ΜΑΔΑ στα μαδημένα φορέματα της γιαγιάς Εξουσίας; Λεπτομέρειες συμβολικού χαρακτήρα.

Τα ζώα δεν νοιάζονταν. Δεν νοιάζονταν που δεν είχαν να φάνε κι έπρεπε να τρέχουν νυχτημέρον μακριά από τις φωλιές τους προς αναζήτηση τροφής. Δεν νοιάζονταν που σταυρώνονταν στις κακοτεχνίες του δάσους και στα δασικά κάτεργα. Σε λίγο η γιαγιά δα ξαναγεννούσε και με το ναρκωτικό των νέων ψευτοελπίδων τα ζώα δα έβγαζαν μερικά χρόνια ακόμα στις γκρίζες ζωές τους. Κι όταν αργότερα δα ξανακοίταζαν πίσω, πικραμένα και προδομένα για άλλη μια φορά, δα ξαναβλέπαν με απελπισία το πλέγμα που αιώνες εξυφαίνεται ερήμην τους και δα ξανάλεγαν εκείνο το άδλιο τί να κάνουμε; Πεπεισμένα πως δεν γίνεται τίποτα. Μια ιστορία που το δάσος βίωνε κι επαναβίωνε δίχως να δέλει να παραδεχτεί τι συμβαίνει.

Και μέσα στην αδλιότητά τους τα ζώα τολμούσαν να κάνουν κριτική και να λοιδωρούν όσους έδωσαν την ελευθερία και τις ζωές τους να ξυπνήσει κάποτε το δάσος από τον καταραμένο λήμαργο της μάγισσας Αφασίας. Αυτούς τα ζώα τους είχαν κλειδώσει σε υπόγειες παγίδες για να μην ακούγεται η φωνή τους. Και τους έκριναν όχι μόνο τα ζωάκια του καναπέ, που η πιο ηρωική πράξη τους ήταν που μια φορά αγριοκοίταζαν ένα ζωάκι-δασοπυροσβέστη, αλλά και τα άλλα, εκείνα που είχαν συγγένεια και που δύο χρόνια τώρα το έχουν βουλαμένο, όταν δεν το ανοίγουν για να πουν τις απίστευτες ζωώδεις μαλακίες τους.

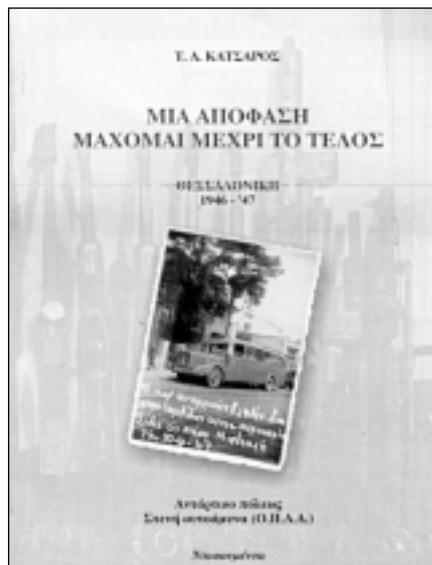
Μ' αυτά και μ' άλλα τόσα που δεν λέγονται για να μην εμπίμπουν τα παραμύθια στο νόμο των ζώων περί ασέμνων, πέφασε η καθαρή Δευτέρα κι ερχόταν η βρώμικη Κυριακή. Χάδηκαν εκείνες οι πονηρές αλεπούδες που ρώτησαν το δάσος τί θα γεννήσει η γιαγιά, γιατί έτσι έλεγε ο νόμος των ζώων. Μόνο ο εκπρόσωπος του Λύκου βγήκε και είπε πως απ' ότι έδειχναν τα πράγματα, η γιαγιά Εξουσία δα έκανε μάλλον μπλε μωρό (καμία σχέση με τον ομώνυμο δίσκο του Καζούλη).

Κι η τελευταία εβδομάδα δα κυλούσε μέσα σε περισσόλογή και νηστεία. Ωσπου να έρδει η Κυριακή του Μάρτη και η σαρακοστή που ήσουν στο κατάρτι κι εγώ στην κουπαστή και οι νοσοκόμες της τηλεοπτικής δημοκρατίας, αυτής της κατά Λάμπρου υπέρτατης αξίας, να βγουν περιχαρείς στα παράδυρα και να ανακοινώσουν το και το για τον τοκετό.

Κι η Κοκκινοσκουφίτσα, σκόπιμα απούσα απ' αυτό το παραμύθι, όπως ήδη δα αντιληφθήκατε...

KOKKINOSKOUPHITSA

βιβλια... βιβλια... βιβλια... βιβλια... βιβ

◆ **Τ.Α. Κατσαρός:** Μια απόφαση μάχομαι μέχρι το τέλος - Στενή αυτοάμυνα Ο.Π.Λ.Α. 1946-47 (έκδοση του συγγραφέα, σελίδες 171).

Ο Τάσος Κατσαρός μας παραδίδει ένα καταπληκτικό ντοκουμέντο. Πρόκειται για πρακτικά από τη δίκη των στελεχών της Ο.Π.Λ.Α. (Οργάνωση Προστασίας Λαϊκών Αγωνιστών), που έγινε τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο 1947 στο Εκτακτο Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για μια εν πολλοίσ δίγνωστη σελίδα της επανάστασης του 1946-49. Τη δημιουργία αντάρτικου πόλης στη Θεσσαλονίκη, το οποίο έπρεπε να δράσει σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες. Οχι μόνο επιχειρησιακά, αλλά και πολιτικά, καθώς το ΚΚΕ ήταν ακόμα νόμιμο και σε περίπτωση σύλληψή τους οι αγωνιστές έπρεπε να αποφύγουν οποιοδήποτε συσχετισμό της δράσης τους με αυτή του κόμματος.

Ο Κατσαρός παραθέτει άγνωστα ντοκουμέντα για τη δράση του αντάρτικου πόλης εκείνη την περίοδο και πλούσιο υλικό από τη δίκη που έγινε, κεντρική θέση στο οποίο κατέχουν οι απολογίες των κατηγορούμενων, με κορυφαίες τις απολογίες των ηγετικών στελεχών Ανδρέα Παπαγεωργίου και Ακίνδυνου Αλβανού, που ανέλαβαν ως κομμουνιστές την πολιτική ευθύνη για τη δράση των ένοπλων πυρήνων και μεταβλή-

θησαν σε κατήγορους του μοναρχοφασιστικού καθεστώτος.

Ταυτόχρονα, ο συγγραφέας προχωρά και σε πολιτικές κρίσεις για εκείνη την περίοδο, οι οποίες όμως παρουσιάζονται σχεδόν με αξιωματικό χαρακτήρα, καθώς δεν αποφέυγει τον πειρασμό να απλωθεί σε πολλά ζητήματα που μόνο επιγραμμιστικά θα μπορούσε να τα προγματευθεί στην έρευνά του. Πρόκειται για ζητήματα που έτσι κι αλλιώς συζητιούνται εδώ και δεκαετίες και που θα εξακολουθήσουν να συζητιούνται. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως ο Κατσαρός δεν μεμψιμορεί ούτε υποκύπτει στις σειρήνες μιας ιστοπεδωτικής και μηδενιστικής κριτικής. Εχει άποψη επαναστατική ο ίδιος και αυτή η άποψη διαπερνά τις κρίσεις και τις προσπάθειες για κρίση, είτε συμφωνεί κανές μ' αυτές είτε διαφωνεί.

Η μεγάλη αξία του βιβλίου, που καθιστά την ανάγνωσή του πολύτιμη πηγή γνώσης, βρίσκεται έτσι κι αλλιώς στα άγνωστα ντοκουμέντα που αποκαλύπτει, προϊόν μιας έρευνας πολύμοχθης, όπως φαίνεται. Αυτή η πρώτη έκδοση του βιβλίου φορτώνει ήδη τον συγγραφέα με το καθήκον να μας δώσει μια δεύτερη έκδοση, στην οποία θα αναπτύξει ακόμη περισσότερο την έρευνά του με βάση το υλικό που έχει συγκεντρώσει και νέο που οφείλει να αναζητήσει. Από την άποψη αυτή, συμφωνούμε με τον ομότιμο καθηγητή της Αρχαιολογίας του ΑΠΘ Γ.Χ. Χουρμουζάδη, που έγραψε «ένα απλό προλογικό σημείωμα για ένα πολύ σημαντικό ιστορικό σχεδίασμα», στο οποίο χαρακτηρίζει την πρώτη έκδοση ως «πρώτο τόμο» περιμένοντας τον δεύτερο με την ανάπτυξη των στοιχείων.

◆ **Χοακίν Ναβάρο:** Το πάθος για την ελευθερία - Η επίθεση του Ισπανικού Κράτους στη Χάρα των Βάσκων («Διάδοση», σελίδες 261).

Ο Χοακίν Ναβάρο δεν είναι ούτε Βάσκος ούτε μέλος της ΕΤΑ ή άλλης επαναστατικής οργάνωσης. Υπήρξε δικαστής του Ισπανικού Κράτους, πιστός στις αρχές του αστικού φιλελευθερισμού, που στάλθηκε στη χώρα των Βάσκων, όπου έζησε το φασισμό σε όλο το αποκρουστικό μεγαλείο. Εζήσει τα βασανιστήρια, τις παρακρατικές οργα-

νώσεις, το δολοφονικό όργιο του κρατικού μηχανισμού ενάντια στο βασικό λαό και στους αγώνες του για ελευθερία και αυτοδιάθεση. Η συνειδησή του, η περί δικαιού αντιληφή που είχε τον έφερε σε σύγκρουση με το ισπανικό αστικό κράτος και τις δομές του. Τις εμπιερίες του αυτές κατέγραψε σε τρία βιβλία, ένα από τα οποία είναι αυτό που έχει συναντήσει «Διάδοση». Πρόκειται για μια σημαντική πηγή πληροφοριών για όποιον θέλει να κατανοήσει το βασικό ζήτημα, χωρίς να άγεται και να φέρεται από τη φαινόμενοκρατική προπογάνδη που εδώ και δεκαετίες κυριαρχεί στα ΜΜΕ. Εχει σημασία το υλικό που μας παραδίνει ο δικαστής Ναβάρο, διότι ο ίδιος βρίσκεται στον αντίποδα του ένοπλου αγώνα της ΕΤΑ και δηλώνει οπαδός των ειρηνικών λύσεων. Οντας όμως ένας έντιμος άνθρωπος, όχι μόνο κατανοεί τις ιστορικές συνθήκες που γένησαν το ένοπλο σκέλος του ριζοσπαστικού βασικισμού, αλλά στράφηκε πάντοτε αποκλειστικά ενάντια σε όσους χρησιμοποιούσαν βία για τη φασιστική καταστολή του βασικού λαού και στους συνεργάτες τους.

Νέο σκάνδαλο τύπου Πάχτα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
κηρυχθεί αναδασωτέα. Και αφού τα φυτέψαμε! Μόνο αυτά! Και λέει ακόμη η απόφαση στην περίοδο πράξης του διατάσσει τις υπηρεσίες του να εκδώσουν πράξη παραχώρησης για την κατασκευή του γηπέδου και... λοιπά.

◆ Το 2002 σε Ερώτηση στη Βουλή ο κ. Γεωργακόπουλος του Ανάπτυξης (που υπερασπίζεται με πάθος κάθε αίτημα για κατασκευή γκολφ και...) λοιπά στην Ελλάδα) βεβαίωσε ότι η έκταση θα παραχωρηθεί στον ΕΟΤ και μέσω ΕΤΑ: Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα (νάπτην η καλή μας «όλα τα δίνω σε τιμή ευκαιρίας») θα υλοποιηθεί η επένδυση του...

Μπείτε καπιταλιστές κι αλέστε

Μαθητές, εκπαιδευτικοί, φοιτητές, γονείς είναι να πάρουν τα βουνά ή καλύτερα τις πέτρες και να βγουν στο δρόμο άπαξ και ο Γ. Παπανδρέου γίνεται πρωθυπουργός και βάλει μπροστά το όραμά του για την Παιδεία.

Η ορμητική εισβολή της αγοράς σε όλα τα επίπεδα και η πλήρης κατεδάφιση κάθε ψήγματος δημόσιας εκπαίδευσης και αντιμετώπισης της γνώσης ως αξίας καθαυτής είναι το κόκκινο νήμα που διατρέχει κάθε "καινοτόμα" δράση του προγράμματος του "νέου ΠΑΣΟΚ", την παρουσίαση του οποίου έκανε ο Γ. Παπανδρέου τις προάλλες.

Το ηχυρό και καθαρό μήνυμα των παραπάνω, που αποδίδεται και με την ενοποίηση των υπουργείων Παιδείας και Εργασίας, αποτελεί πρόκληση για όλη την εκπαιδευτική κοινότητα, για όλη την εργαζόμενη κοινωνία. Οι πρεσβευτές του νέου άγριου φιλελευθερισμού, θατσερικού τύπου, δε θέλουν να χάνεται πολύτιμος χρόνος και χρήμα απ' τα κρατικά ταμεία. Από τα θρανία οι νεολαίοι έτοιμοι απευθείας στη δουλεψη των αφεντικών. Με τις τελείως απαραίτητες γνώσεις - κονσέρβα και δεξιότητες.

Άλλα και διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων και επιλογή των μαθημάτων

κατά σχολείο από τους εκπαιδευτικούς, τους διευθυντές, τους "τοπικούς φορείς" προβλέπει το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Δίμοι, επιχειρηματίες, έμποροι, παπαδαριό, καπιταλιστές της περιοχής θα έχουν τον πρώτο λόγο στο τί και πώς θα πρέπει να μάθουν τα παιδιά μας. Το υπουργείο Παιδείας, οπαδός της "αποκέντρωσης", θα έχει μόνο επιτελικό ρόλο. Όλοι αυτοί θα καθορίζουν τους στόχους που πρέπει να "πιάσει" κάθε σχολείο. Τούτη η περιοχή θα βγάζει εργάτες για τη ναυπηγεπισκευαστική ζώνη, τούτη φασονατζήδες, τούτη υπαλληλίσκους, τούτη μελλοντικούς διοχειριστές των μηχανισμών και πάει λέγοντας. Η επίτευξη των στόχων θα εκτιμάται μετά κατά τη διάρκεια της πιστοποίησης του κάθε σχολείου και της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου του.

Μα, δεν είναι καλύτερα να καθορίζει κάθε σχολείο το πρόγραμμα και τους στόχους του από το να υπάρχει ένας ασφυκτικός συγκεντρωτισμός μέσα από έναν μόνο πυρήνα, το υπουργείο Παιδείας; Δεν θα δοθεί έστι η ευκαιρία σε κάποια σχολεία, που θα τύχει νόχουν φωτισμένους και προοδευτικούς δασκάλους ή αριστερούς Δήμους να ξεφύγουν απ' τον εναγκαλισμό του υπουργείου και του συστή-

ματος και ν' ανοίξουν δρόμους, αναφωτιούνται κάποιοι αφελείς.

Το σχολείο είναι ισχυρός ιδεολογικός μηχανισμός του κράτους, και αν οι διοχειριστές του είχαν την παραμικρή υποψία ότι θα μπορούσε να περπατήσει σε άλλους απροσδιόριστους ένοντας προς τη συμφέροντα, την ιδεολογία και την πολιτική του νάστε σήγουροι ότι δε θα ήταν οπαδός της πολυδιαφημισμένης "αποκέντρωσης". Η ανώνυμη εταιρία ΟΣΚΑΕ, που θα χτίσει αυτά τα σχολεία, θα τα κρατά στην κυριότητά της, αναπτύσσοντας στους χώρους τους (πολυχώρους αθλητισμού, θέατρα, βιβλιοπωλεία, internet cafe, ακόμη και υπόγεια πάρκιν) "προσοδοφόρες δραστηριότητες". Πρόκειται δηλαδή για σχολεία ανοιχτά στις επιχειρήσεις και όχι ανοιχτά στην εργαζόμενη κοινωνία, τη νεολαία και τις ανάγκες τους.

Περιγράφοντας την πορεία του νεολαίου, ο Γιωργάκης, μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, αναφέρθηκε στην "κάρτα κατάρτιος" του. Στην "κάρτα" με την οποία θα προρεύεται, επιλέγοντας το φορέα κατάρτισής του για τα επόμενα χρόνια, με επιχορήγηση του Δημοσίου. Είναι η περιγραφή της διά βίου κατάρτισης, της επιχρυσωμένης μπίζνας, που εφοδιάζει τους

καπιταλιστές με το σάμπα κρατικό παραδάκι, τους εργάτες με λάθος ελπίδες και το κράτος με το προνόμιο της ταχυδακτυλουργικής εξαφάνισης της ανεργίας.

Αλλά και σε επίπεδο υποδομής το πρόγραμμα φροντίζει να δώσει το στήγμα του σχολείου - επιχείρηση. Είναι το πολυδιαφημισμένο μοντέλο του "Ανοιχτού Σχολείου". Η ανώνυμη εταιρία ΟΣΚΑΕ, που θα χτίσει αυτά τα σχολεία, θα τα κρατά στην κυριότητά της, αναπτύσσοντας στους χώρους τους χρήσης πους (πολυχώρους αθλητισμού, θέατρα, βιβλιοπωλεία, internet cafe, ακόμη και υπόγεια πάρκιν) "προσοδοφόρες δραστηριότητες". Πρόκειται δηλαδή για σχολεία ανοιχτά στις επιχειρήσεις και όχι ανοιχτά στην εργαζόμενη κοινωνία, τη νεολαία και τις ανάγκες τους.

Γιατί αν πραγματικά ήθελαν σχολεία ανοιχτά στη χαρά της ζωής, όπως υποκριτικά δηλώνουν οι Πασδόκοι, θα φρόντιζαν πρώτα και κύρια ν' απολλάξουν τη νεολαία απ' τον εξεταστικό Μινώταυρο, που καταπίνει τους χυμούς, τη ζωντανία και τα όνειρά της. Αντ' αυτού ο Παπανδρέου έκανε λόγο για περιορισμό των εξετάσεων, για ένα άλλο δηλαδή εξεταστικό σύστημα, που θα προκύψει μέσα από τον διακομματικό διάλογο με-

τά τις εκλογές.

Την καλή του κουβέντα είχε όμως ο Γιωργάκης και για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. "Εδρες" των ΑΕΙ και ΤΕΙ μοιράσεις απευθείας σε "εξωπανεπιστηματικούς χορηγούς", ώστε και οι καπιταλιστές να ευπηρετούνται και να επωφελούνται χωρίς προσκόμματα από τη λειτουργία των πανεπιστημάτων, αλλά και να επωμίζονται ένα μέρος της δαπάνης, απολαύσοντας το κράτος από τη στοιχειώδη υποχρέωσή του να χρηματοδοτεί τη δημόσια εκπαίδευση. Εμπιστεύεται από την πρόταση την ιδιωτική πανεπιστημίων, ενώ από κοντά λόγοφρε και τα αμιγώς ιδιωτικά πανεπιστήμια τα και μη - κρατικά, μη-κερδοσκοπικά επωνυμαζόμενα.

Την πρόταση για εισαγωγή των φοιτητών σε σχολές ή ΑΕΙ και όχι σε τμήματα, καθώς και τη δυνατότητα μετακίνησης των φοιτητών από την Τμήμα σε τμήμα κατά τη διάρκεια των σπουδών, μόνο ως ενέργεια αποδυνάμωσης και κατάργησης του ενιαίου πτυχίου μπορούμε να την εκλάβουμε. Είναι πρόταση που συμβαδίζει με την καθιέρωση του Συστήματος Μεταφοράς Διδακτικών Μονάδων, που αναφέρεται σε άλλο σημείο του προγράμματος.

Οσον αφορά δε στα μεγάλα λόγια για αυτονομία των Πανεπιστημίων, οι δηλώσεις Παπανδρέου δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για ετεροκαθορισμό των Πανεπιστημίων με βάση τις ανάγκες της αγοράς, με δικιά τους όμως ευθύνη και επιλογή. Σε αυτό συνηγορούν όλα τα παραπάνω αλλά και η δήλωση του Γιωργάκη ότι "η μόνη εμπλοκή του κράτους στη λειτουργία του πανεπιστημίου θα είναι η χρηματοδότηση συμφωνημένων προγραμμάτων και η διαπίστωση εκπλήρωσης των συμφωνιών που θα γίνουν μεταξύ των δύο πλευρών". Προσέξτε: όχι η πλήρης και γενναία χρηματοδότηση του συνόλου των δραστηριοτήτων του Πανεπιστήμιου, αλλά η επιλεκτική χρηματοδότηση συμπεφωνημένων. Με τί κρίτηρια;

Φυσικά με αυτά της ικανοποίησης και πάλι των αναγκών της καπιταλιστικής αγοράς και του κράτους (ως συλλογικού καπιταλιστή). Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος από τον ΟΟΣΑ, που επικαλέσθηκε ο Παπανδρέου στην ομιλία του, προφανώς με τούτα τα κριτήρια θα γίνει και αυτή την επιτακτική για το κεφάλαιο ανάγκη θα τονίσει.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Πάντα ρηξικέλευθα

«Τη δημιουργία ενός συνηγόρου της εργασίας υπέρ των εργαζομένων "για να μην αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι ένα καθεστώς μησής δημοκρατίας, αφημένοι στην εκμετάλλευση και τη διακινδύνευση" πρότεινε χθες ο Ν. Κωνσταντόπουλος μιλώντας με ανέργους του Περάματος και εργαζόμενους της εργαζόμενης ζώνης» (από ρεπορτάρι της "Αυγής"). Δεν μπορείς να πεις, ο ΣΥΝ ήταν πάντα επαναστατική δύναμη. Και τώρα που έγινε ΣΥΡΙΖΑ, με τονωτικές ενέσεις εξ αριστερών, έγινε ακόμα πιο επαναστατική δύναμη. Γι' αυτό και μπορεί και καταθέτει τόσο ρηξικέλευθες προτάσεις. Ο δρόμος προς τον κομμουνισμό περνάει οπωσδήποτε μέσα από τον «συνήγορο της εργασίας». Θα μπορούσε μάλιστα το συγκεκριμένο πόστο να δοθεί στον διακειμένο νομικό κ. Νίκο Κωνσταντόπουλο (άντε, συμβιβαζόμαστε και με Φώτη Κουβέλη).

■ Τσαλάκωσαν τον Αβραμόπουλο

Τον περίμεναν στη γωνία

Στη γωνία περίμενε το ΠΑΣΟΚ τον Αβραμόπουλο. Οχι πως τους ενδιέφερε ο ίδιος, αλλά στο πρόσωπό του θελουν να χτυπήσουν τη ΝΔ και τον Καραμανλή. Ετοι και ο Αβραμόπουλος πήγαινε στο ΠΑΣΟΚ, τότε ίσως να βλέπαμε τη ΝΔ να δημοσιοποιεί την έκθεση των ορκωτών λογιστών που μιλάει για σημεία και τέρατα στη διαχείριση δημοτικών επιχειρήσεων που διαχειρίστηκαν κονδύλια εκατοντάδων εκατομμυρίων δραχμών.

Η έκθεση ήταν γνωστή εδώ και πολύ καιρό, αφού πέρι το Μάρτιο η Ντόρα είχε αναθέσει στην Deloitte & Touche τον οικονομικό έλεγχο των δημοτικών επιχειρήσεων και τον περασμένο Δεκέμβρη το θέμα συζήτηθε στο Δημοτικό Συμβούλιο. Την έκθεση την είχαν στα χέρια τους όλες οι δημοτικές παρατάξεις και φυσικά την είχαν και δημοσιογράφοι. Δεν τη δημοσιοποίησαν τόσο καιρό, επειδή ουδείς ήθελε να θίξει τον Αβραμόπουλο οποίος παζά-

ρευε και με το ΠΑΣΟΚ και μ

Και ο Ντέμης λαμόγιο;

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Τα επεισόδια ανάμεσα στους οπαδούς του ΟΦΗ και του Ολυμπιακού ήταν το κυρίαρχο γεγονός της βδομάδας που πέρασε. Για μια αικόμη φορά εικόνες από το ελληνικό πρωτάθλημα ταξίδεψαν σε όλο τον κόσμο και για μια αικόμη φορά γίναμε ρεζίλι. Τα πρωτοσέλιδα των εφημεριδών γέμισαν με "αναλύσεις" και άπαντες απαίτησαν την παραδειγματική τιμωρία των υπεύθυνων. Δεν νομίζω να υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι θα τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι και ο λόγος είναι πολύ απλός. Αυτοί που πρέπει να τιμωρηθούν, αυτοί που ευθύνονται για την κατάντια του ποδοσφαίρου μας είναι οι ίδιοι που θα αποφασίσουν για τις όποιες τιμωρίες. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι θα μπορούσαν να τιμωρήσουν τον εαυτό τους.

Είναι ίσως η πρώτη φορά που ο Ολυμπιακός έχει δίκιο. Για να μην παρεξηγηθώ, δεν λέω ότι οι ερυθρόλευκοι είναι άμοιροι ευθυνών για την κατάντια του ποδοσφαίρου μας (ο τρόπος που λειτουργεί ο Κόκκαλης το διάστημα που είναι πρόεδρος του Ολυμπιακού μόνο καλό δεν έχει κάνει), όμως στο συγκεκριμένο παίχνιδι είχουν το μικρότερο μέρος των ευθυνών. Από τη στιγμή που όλοι γνώριζαν ότι θα υπάρχουν οπαδοί του Ολυμπιακού στο γήπεδο, θα έπρεπε να υπάρξει από την αρχή ξεχωριστή θύρα γι' αυτούς, γιατί σε διαφορετική περίπτωση ήταν κάτι παραπάνω από σίγουρο ότι θα γινόταν μέσα και ξέω από το γήπεδο της πουτάνας, όπως και έγινε. Ας αφήσουν λοιπόν τις δικαιολογίες οι διοικούντες του ΟΦΗ και οι μπάτσοι και ας είναι ευχαριστημένοι που δεν θρηνήσαμε θύματα (όλοι είδαμε την ανταλλαγή των καθισμάτων ανάμεσα στους οπαδούς των ομάδων και όσοι έχουν τύχει σε παρόμοιες καταστάσεις δέρουν ότι είναι πολύ εύκολο να πάθει κάποιος χοντρή ζημιά), εξαιτίας της στενοκεφαλιάς και της ανικανότητάς τους.

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αισχοληθούμε περισσότερο με το θέμα και θα κάνουμε ένα πολύ μικρό σχόλιο για το αγωνιστικό μέρος. Ο Ολυμπιακός ήταν πολύ καλύτερος του ΟΦΗ και έφτασε δίκαια στη νίκη. Οι παίχτες του ήξεραν ότι θα αντιμετωπίζαν

εκτός από το φανατισμό της εξέδρας και τον τσαμπουκά των παιχτών του ΟΦΗ και μπήκαν κατάλληλα προετοιμασμένοι στο γήπεδο. Χωρίς να χάσουν την ψυχραιμία τους έφεραν το παιχνίδι στα μέτρα τους και ήταν θέμα χρόνου το γκολ. Οσο για το θόρυβο που κάνουν κάποιοι για τη διαιτησία, μάλλον έβλεπαν άλλο παιχνίδι. Μπορεί ο Μπορβίλος να έδωσε τις αμφισβητούμενες φάσεις και κάποια φασιούλ υπέρ του Θρύλου, αν δούμε όμως το ποσοστό κατοχής της μπάλας και τις ευκαιρίες που δημιούργησαν οι δυο ομάδες, μάλλον ευχαριστημένα ότι πρέπει να είναι με το σκορ τα κοπέλια.

✓ Είχαμε γράψει σε προηγούμενο σημείωμα ότι ο Ντέμης δεν θα πρέπει να ασχοληθεί με τη διοίκηση της ΑΕΚ σε αυτή τη φάση, γιατί το μόνο που θα καταφέρει θα είναι να δημιουργήσει εχθρούς και να "καεί" στη συνείδηση των φιλάθλων της ομάδας. Οταν πριν μερικές μέρες ανακοινώθηκαν τα ονόματα των επιχειρηματιών που στηρίζουν τον Ντέμη και που εγγυώνται την οικονομική βιωσιμότητα του εγχειρήματος, δύο κατάλαβαν ότι κάτι δεν πάει καλά, αφού στην πλειψηφία τους όχι επιχειρηματίες δεν είναι αλλά ούτε μαντήλι να κλάψουν δεν έχουν. Αν και οι επαφές με την ENIC

βρίσκονται, σύμφωνα με το ρεπορτάρι, σε καλό επίπεδο και απομένει ο οικονομικός έλεγχος από τους ορκωτούς λογιστές για να ρυθμιστούν και οι τελευταίες λεπτομέρειες της μεταβίβασης, δεν έχουν βρεθεί αικόμη αυτοί που θα βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη και θα καλύψουν τα 7 εκατ. ευρώ που χρειάζονται σε πρώτη φάση για να εισαχθεί η ΑΕΚ στις ευεργετικές διατάξεις του άρθρου 44 του Νόμου περί προβληματικών Ανωνύμων Εταιριών.

Και ενώ όλοι ψάχνονταν για να βρουν με ποιο τρόπο θα έπειθαν τους επιχειρηματίες να βάλουν φράγκα στο ταμείο της ΑΕΚ, η λύση που βρήκαν καλεί το λαό της ομάδας να βάλει αυτός το χέρι στην τσέπη προκειμένου να σωθεί η ΑΕΚ. Το κόλπο είναι πολύ απλό. Από τα 7 εκατ. ευρώ που έχει όμεσα ανάγκη η ομάδα (κανένας δεν ξέρει πώς προέκυψε αυτό το ποσό, το οποίο πιθανά να είναι υπερτιμημένο, κατά την προσφίλη τακτική των καπιταλιστών όταν πρόκειται να πάρουν φράγκα), οι οπαδοί της ομάδας θα κινητοποιηθούν, θα γίνουν μελη ή θα αγοράσουν μετοχές, θα βάλουν το χέρι στην τσέπη και θα δώσουν ότι μπορεί ο καθένας και σύμφωνα με τους υπολογισμούς των οικονομολόγων της κίνησης Ντέμη μπορεί να συγκε-

ντρωθεί ποσό που να πλησιάζει τα 3 εκατ. ευρώ (τα μησά περίπου από αυτά που λένε ότι χρειάζονται). Το υπόλοιπο ποσό θα το καταβάλουν διάφοροι επιχειρηματίες με τη δέσμευση ότι μέσα σε πέντε χρόνια θα το έχουν πάρει πίσω (το πλέον πιθανό με τους απαραίτητους τόκους).

Και για όσους δεν κατάλαβαν, το σχέδιο "σωτηρίας" της ΑΕΚ προβλέπει να πληρώσουν το μεγαλύτερο κομμάτι του χρέους οι οπαδοί και κατόπιν να έρθουν οι καπιταλιστές και να πάρουν την ομάδα και τα κέρδη. Δεν πιστεύω ότι ο Ντέμης συμμετέχει συνειδητά στην υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδίου, όμως ανεξάρτητα από τις προθέσεις του, κινδυνεύει να είναι αυτός που με το κύρος του θα βοηθήσει τα λαμόγια που βρίσκονται γύρω από την ομάδα να κάνουν το σχέδιό τους πραγματικότητα και να κερδίσουν αρκετά φράγκα στις πλάτες των οπαδών και των απλών φίλων της ΑΕΚ. Ακολουθώντας το παραδειγμα και τον δρόμο που άνοιξε ο Κόκκαλης ο "επενδυτές" της ΑΕΚ προσπαθούν να κονομήσουν φράγκα στην υγεία των κορίδων.

Περιμένουμε την επίσημη παρουσίαση του προγράμματος "σωτηρίας", για να δούμε μέχρι ποιο βαθμό σκοπεύουν να "δαγκώσουν" τους φίλους της ομάδας και ελπίζουμε ότι θα κάνει ο Ντέμης τις απαραίτητες ενέργειες για να πιάσουν τόπο τα φράγκα που θα δώσουν. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή από τον Ντέμη, γιατί πολύ εύκολα οι "επενδυτές" με τους οποίους συναντούνται τελευταία μπορούν να τον "μετατρέψουν" στη συνείδηση του κόσμου σε λαμόγια.

Πάπτιας

ΥΓ1: Βάζελος δηλώνει ο μπουλής. Αντε μετά να στρίψει τη ομάδα... Μια φορά πήγε να κλωτσήσει το τόπι και τον μαζεύσανε με τα κουταλάκια. Αράξε στα κυβικά σου, χοντρέ.

ΥΓ2: ΑΕΚτζής ο αντιπρόδρομος του Παναθηναϊκού. Το χρήμα ως γνωστόν δεν έχει χρώμα. Και τα λαμόγια δεν έχουν «ιδεολογία».

■ Πάτι Τζένκινς Monster

Η αληθινή ιστορία μιας πόρνης που επιστρέφει, με επτά χρόνους πελατών της, στην κοινωνία τη βία που έχει εισπράξει σ' όλη τη ζωή. Η θηλυκή εκδοχή του «Dead Man Walking» του Τιμ Ρόμπινς, μια ενδιαφέρουσα σκοτεινή ταινία, η καλύτερη αυτής της εβδομάδας, σφραγισμένη με την μεγαλειώδη ερμηνεία της υποψήφιας για Όσκαρ, Σαρλίζ Θέρον.

■ Πίτερ Γουέμπερ Το κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι

Βασισμένη στο μπεστ-σέλερ της Τρέισι Σεβάλιε η ταινία αυτή δίνει μια εκδοχή για το τι θα μπορούσε να κρύβεται πίσω από τον ομώνυμο πίνακα του Ολλανδού ζωγράφου Βερμέρ. Σύμφωνα μ' αυτή την εκδοχή, μια δεκαεξάχρονη γίνεται υπηρέτρια της οικογένειας του ζωγράφου. Σταδιακά εξοικειώνεται και γοητεύεται από τη δουλειά του, ενώ παράλληλα μεταξύ τους αναπτύσσεται μια πλατωνική σχέση.

Αξιόλογη ταινία, σχόλιο πάνω στις ανεκπλήρωτες προσδοκίες, το βασισματικό έρωτα και το ανολοκλήρωτο πάθος.

■ Μανουέλ Ολιβέιρα Μοιραία κατάληξη

Ο αντόνιο, γιος μιας πλούσιας οικογένειας, και ο χοσέ, γιος της οικονόμου, μεγαλώνουν μαζί. Ο πρώτος παντρεύεται μια αγνή καθωστρέπει κοπέλα, έχει όμως ερωμένη τη

φίλη του χοσέ, ιδιοκτήτρια πορνείων. Όλα τα πρόσωπα της ιστορίας κουβολούν ένα αμφοτελό φορτίο, όμως η έκπληξη έρχεται από την καθωστρέπει σύζυγο του Αντόνιο.

Στυλιζαρισμένη ταινία, αρκετά πληκτική, ναρκισσιστική και ανούσια, από έναν υπέργηρο Ολιβέιρα που δεν ακούει όσους τον συμβουλεύουν να σταματήσει να κάνει ταινίες.

■ Μελ Γκίμπον Τα πάθη του Χριστού

Η χειρότερη κινηματογραφική εκδοχή του «θείου δράματος», που θα απογοητεύσει και τους φανατικότερους χριστιανούς. Ρεαλιστική έως πολύ σκληρή, υποτίθεται, αναπαράστασή του, όμως η μοναδική καινοτομία του είναι η αραμαϊκή και λατινική γλώσσα που χρησιμοποιείται. Χωλαί-

